

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 9

Ljubljana, petek 21. februarja 1992

Cena 80 SLT

Leto II

459.

Na podlagi prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju

Razglša se zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora in Zbora združenega dela dne 12. februarja 1992 in na seji Zbora občin dne 22. januarja 1992.

Št. 0100-45/92

Ljubljana dne 12. februarja 1992.

Predsednik
Milan Kučan l. r.

ZAKON O ZDRAVSTVENEM VARSTVU IN ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

Prvi del

ZDRAVSTVENO VARSTVO

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja sistem zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, določa nosilce družbene skrbi za zdravje in njihove naloge, zdravstveno varstvo v zvezi z delom in delovnim okoljem, ureja odnose med zdravstvenim zavarovanjem in zdravstvenimi zavodi ter uveljavljanje pravic iz zdravstvenega zavarovanja.

Zdravstveno varstvo po tem zakonu obsega sistem družbenih, skupinskih in individualnih aktivnosti, ukrepov in storitev za krepitev zdravja, preprečevanje bolezni, zgodnje odkrivanje, pravočasno zdravljenje, nego in rehabilitacijo zbolelih in poškodovanih.

Poleg tega zdravstveno varstvo obsega tudi pravice iz zdravstvenega zavarovanja, s katerimi se zagotavlja socialna varnost v primeru bolezni, poškodbe, poroda ali smrti.

2. člen

Vsakdo ima pravico do najvišje možne stopnje zdravja in dolžnost skrbeti za svoje zdravje. Nihče ne sme ogrožati zdravja drugih.

Vsakdo ima pravico do zdravstvenega varstva in dolžnost, da prispeva k njegovemu uresničevanju v skladu s svojimi možnostmi.

Vsakdo je dolžan poškodovanemu ali bolnemu v nujnem primeru po svojih močeh in sposobnostih nuditi prvo pomoč in mu omogočiti dostop do nujne medicinske pomoči.

3. člen

Republika Slovenija z ukrepi gospodarske, ekološke in socialne politike ustvarja pogoje za uresničevanje zdravstvenega varstva in nalog pri krepitvi, ohranitvi in povrnitvi zdravja ter usklajuje delovanje in razvoj vseh področij s cilji zdravstvenega varstva.

Občina in mesto v skladu s svojimi pravicami in dolžnostmi zagotavljata pogoje za uresničevanje zdravstvenega varstva na svojem območju.

Podjetja, zavodi, druge organizacije in posamezniki so pri opravljanju in načrtovanju svoje dejavnosti dolžni zagotavljati pogoje za uresničevanje zdravstvenega varstva z razvijanjem in uporabo zdravju in okolju neškodljivih tehnologij ter z uvajanjem ukrepov za varovanje in krepitev zdravja pri njih zaposlenih delavcev oziroma varovancev.

II. DRUŽBENA SKRBE ZA ZDRAVJE

4. člen

Republika Slovenija uresničuje svoje naloge na področju zdravstvenega varstva, s tem da:

- načrtuje zdravstveno varstvo in določa strategijo razvoja zdravstvenega varstva;
- sprejema predpise in ukrepe, ki spodbujajo krepitev in varovanje zdravja;
- zagotavlja pogoje za zdravstveno osveščanje ljudi;
- zagotavlja zakonodajno politiko, ki izhaja iz ciljev zdravstvenega varstva;
- z ukrepi davčne in gospodarske politike spodbuja razvijanje zdravih življenjskih navad;
- zagotavlja enotnost razvoja zdravstvenega informacijskega sistema v Republiki Sloveniji;
- zagotavlja finančna sredstva za naloge iz svoje pristojnosti, določene s tem zakonom.

Republika Slovenija uresničuje družbeno skrb za zdravje prebivalstva tudi z:

- ukrepi na področju varovanja okolja;
- določanjem obveznosti in nosilcev politike, ki se nanaša na življenjsko okolje;
- medpodročnim planiranjem posegov v okolje, ki so zdravju neškodljivi;
- ukrepi, ki zagotavljajo prebivalstvu higiensko neoporečno pitno vodo in hrano ter odlaganje odpadnih snovi, kvaliteto zraka in bivanja ter varstvo pred viri ionizirajočega sevanja.

5. člen

Za uresničevanje nalog iz prejšnjega člena se pri Vladi Republike Slovenije ustanovi Svet za zdravje.

Svet za zdravje ima naslednje naloge:

- spremlja vplive okolja in življenjskih navad na zdravje prebivalstva ali skupin ljudi in predlaga primerne ukrepe;
- ocenjuje razvojne načrte in zakonske osnutke z vseh področij dejavnosti z vidika njihovega vpliva na zdravje ljudi;
- predlaga republiškim upravnim organom uskladi-
tev vprašanj, pomembnih za zdravje ljudi;

- predlaga ukrepe za spodbujanje proizvodnje in uporabe zdrave hrane in za uvedbo zdravju manj škodljivih tehnoloških postopkov in izdelkov;
- predlaga ukrepe za zmanjšanje zdravju škodljivih razvad;

- sodeluje z ustreznim organom na področju varstva okolja;

- obravnava druga vprašanja s področja zdravstvenega varstva, ki zahtevajo medpodročno reševanje, ter zagotavlja strokovno pomoč upravnim organom in skupščinam pri uresničevanju nalog, ki se nanašajo na družbeno skrb za zdravje.

Predlagatelji predpisov in razvojnih planov zdravstvenega varstva so dolžni obravnavati predloge, pobude in mnenja Sveta za zdravje, zavzeti do njih stališča in z njimi seznaniti Skupščino Republike Slovenije oziroma skupščine občin.

Sestavo sveta in način njegovega dela predpiše Vlada Republike Slovenije.

6. člen

Republika Slovenija planira razvojne možnosti in potrebe z zdravstvenimi programi in zdravstvenimi zmogljivostmi. Plan zdravstvenega varstva mora temeljiti na analizi zdravstvenega stanja prebivalstva, izhajati iz zdravstvenih potreb po celovitem zdravstvenem varstvu, upoštevati kadrovske in druge zmogljivosti ter zagotoviti smotno delitev dela.

Plan zdravstvenega varstva Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: plan zdravstvenega varstva) vsebuje:

- strategijo razvoja zdravstvenega varstva;

- prednostna razvojna področja;

- naloge in cilje zdravstvenega varstva;

- podlage za razvoj zdravstvenih dejavnosti na posameznih ravneh, vključno z izobraževanjem in izpopolnjevanjem kadrov, ter za razvoj sistema zdravstvenega zavarovanja;

- specifične potrebe in možnosti zdravstvenega varstva posameznih območij;

- nosilce nalog za uresničevanje plana zdravstvenega varstva;

- merila za mrežo javne zdravstvene službe, upoštevaje dostopnost zdravstvenih storitev po območjih.

Plan zdravstvenega varstva vsebuje dolgoročne, srednjeročne in kratkoročne opredelitve.

Predlog plana zdravstvenega varstva pripravi Vlada Republike Slovenije. Pri pripravi predloga plana zdravstvenega varstva sodelujejo Zdravstveni svet, pristojne zbornice, združenja zdravstvenih in drugih zavodov ter organizacij, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Svet za zdravje.

Plan zdravstvenega varstva sprejme Skupščina Republike Slovenije.

7. člen

Republika Slovenija iz proračuna zagotavlja sredstva za:

- programiranje, usklajevanje in spremljanje izvajanja zdravstvene prosvete in vzgoje, vključno z založniško dejavnostjo, skladno s planom zdravstvenega varstva;

- proučevanje in spremljanje zdravstvenega stanja prebivalcev;

- uresničevanje programov republiškega pomena za krepitev zdravja;

- epidemiološko, higiensko ter zdravstveno-ekološko službo, ki obravnava zdravstvene vidike varovanja okolja;

- epidemiološko spremljanje in preprečevanje nalezljivih bolezni in infekcije s HIV, alkoholizma, kajenja, narkomanije in drugih odvisnosti;

- drugo socialnomedicinsko dejavnost, pomembno za vso republiko;

- sofinanciranje znanstvenoraziskovalne dejavnosti na področju zdravstvenega varstva;

- aktivnosti humanitarnih, invalidskih, strokovnih in drugih društev in organizacij, skladno z opredelitvami iz plana zdravstvenega varstva;

- zbiranje krvi in izmenjavo organov in tkiv za presajanje;

- zdravstvene preglede nabornikov;

- zdravstveno varstvo vojaških obveznikov na službenju vojaškega roka in na usposabljanju v teritorialni obrambi ter v organih za notranje zadeve ter pripadnikov republiških enot za civilno zaščito in republiških enot za zveze na usposabljanju, če zdravstvenega varstva nimajo urejenega na drugi podlagi;

- posebno zdravstveno varstvo po predpisih o vojaških invalidih, o civilnih invalidih vojne, o varstvu vojnih veteranov in žrtev vojnega nasilja, udeležencev drugih vojn ter o republiških priznavalnih;

- plačilo zdravstvenih storitev za obsojence na prestajanju zaporne kazni, za mladoletnike na prestajanju vzgojnega ukrepa oddaje v prevzgojni dom, za osebe, ki jim je izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, oziroma obvezno zdravljenje alkoholikov in narkomanov, ter za tujce, ki jim je Republika Slovenija priznala status begunca;

- nujno zdravstveno varstvo oseb neznanega prebivališča, tujcev iz držav, s katerimi niso sklenjene mednarodne pogodbe, ter tujcev in državljanov Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v tujini, ki začasno prebivajo v Republiki Sloveniji ali so na poti skozi Republik Slovenijo, in zanje ni bilo mogoče zagotoviti plačila zdravstvenih storitev.

Republika Slovenija za javne zdravstvene zavode, ki jih je ustanovila, zagotavlja sredstva za investicije in za druge obveznosti, določene z zakonom in z aktom o ustanovitvi.

Republika Slovenija iz proračuna zagotavlja dopolnilna sredstva za delovanje javne zdravstvene službe na primarni ravni na demografsko ogroženih območjih.

8. člen

Občina oziroma mesto uresničuje naloge na področju zdravstvenega varstva, s tem da:

- oblikuje in uresničuje programe za krepitev zdravja prebivalstva na svojem območju in zagotavlja proračunska sredstva za te programe;

- zagotavlja izvajanje higiensko epidemiološke, zdravstvenostatistične in socialnomedicinske dejavnosti za svoje območje, ki niso vključene v republiški program;

- oblikuje in izvaja program nalog za ohranitev zdravja okolja, ki niso vključene v republiški program;

- zagotavlja zdravstveno varstvo pripadnikov civilne zaštite, splošnih reševalnih služb, narodne zaštite in enot za zveze občine oziroma mesta, če tega nimajo urejenega na drugi podlagi;

- kot ustanovitelj javnih zdravstvenih zavodov zagotavlja sredstva za investicije in za druge obveznosti, določene z zakonom in z aktom o ustanovitvi;

- zagotavlja mrliško pregledno službo.

III. ZDRAVSTVENO VARSTVO V ZVEZI Z DELOM IN Z DELOVNIM OKOLJEM

9. člen

Podjetja, zavodi, druge organizacije in posamezniki, ki zaposlujejo delavce (v nadaljnjem besedilu: delodajal-

ci), morajo poleg obveznosti, ki jih imajo po predpisih o varstvu pri delu, svojim delavcem zagotoviti:

- ukrepe za preprečevanje in odkrivanje poklicnih bolezni, bolezni v zvezi z delom ter poškodb pri delu;
- prvo pomoč v primeru poškodb;
- pravočasno in ustrezno obveščenost o nevarnostih za zdravje pri delu;
- preventivne zdravstvene preglede (predhodne, obdobjne in specialne) v zvezi z delazmožnostjo in v skladu s posebnimi predpisi;
- ukrepe za utrjevanje zdravja delavcev, ki so pri delu izpostavljeni posebnim nevarnostim za zdravje, vključno z dodatnimi aktivnimi odmori med delom pri posebnih obremenitvah in tveganjih pri delu;
- nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela zaradi bolezni ali poškodbe do 30 dni v skladu s kolektivno pogodbo.

Delodajalci so dolžni zagotoviti izdelavo analize tehnološkega procesa z vidika vpliva na zdravje ljudi in sprejeti program odpravljanja škodljivosti v skladu s posebnimi predpisi.

10. člen

Na predhodni zdravstveni pregled mora vsaka oseba, ki prvič sklone delovno razmerje oziroma po prekinitvi delovnega razmerja, daljši od šest mesecev.

Na specialni zdravstveni pregled, s katerim se ugotavlja zdravstveno in psihofizično stanje, mora delavec, preden je razporejen na dela z večjo nevarnostjo poškodb in zdravstvenih okvar.

Med opravljanjem del iz prejšnjega odstavka mora delavec tudi na obdobjne zdravstvene preglede, pri katerih se ugotavlja, ali še izpolnjuje posebne zdravstvene in psihofizične pogoje za ta dela.

Na druge zdravstvene preglede morajo delavci v skladu s posebnimi predpisi.

11. člen

Minister, pristojen za delo, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo, predpiše standarde, normative in druga merila in pogoje za določanje maksimalno dopustnih ekoloških obremenitev in psihofizičnih obremenjenosti delavcev pri delu ter pogoje, postopek, nosilce odgovornosti in roke za izvajanje ukrepov in nalog iz 9. člena tega zakona.

Minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše način, postopek in pogoje ter nosilce za opravljanje pregledov iz prejšnjega člena.

Drugi del

ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

12. člen

Zdravstveno zavarovanje je obvezno in prostovoljno.

Obseg obveznega zdravstvenega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: obvezno zavarovanje) določa ta zakon.

Nosilec obveznega zavarovanja po tem zakonu je Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Zavod).

Prostovoljno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: prostovoljno zavarovanje) izvajajo Zavod in druge zavarovalnice.

1. OBVEZNO ZAVAROVANJE

13. člen

Obvezno zavarovanje obsega:

1. zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela;
2. zavarovanje za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni.

Z obveznim zavarovanjem se zavarovanim osebam zagotavlja v obsegu, ki ga določa ta zakon:

1. plačilo zdravstvenih storitev;
2. nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela;
3. pogrebna in posmrtnina;
4. povračilo potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenih storitev.

1. Zavarovane osebe

14. člen

Zavarovane osebe so zavarovanci in njihovi družinski člani.

15. člen

Zavarovanci po tem zakonu so:

1. osebe, ki so v delovnem razmerju v Republiki Sloveniji;
2. osebe v delovnem razmerju pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji, poslane na delo ali na strokovno izpopolnjevanje v tujino, če niso obvezno zavarovane v državi, v katero so bile poslane;
3. osebe, zaposlene pri tujih in mednarodnih organizacijah in ustanovah, tujih konzularnih in diplomatskih predstavništvih s sedežem v Republiki Sloveniji, če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno;
4. osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, zaposlene pri tujem delodajalcu, ki niso zavarovane pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja;
5. osebe, ki na območju Republike Slovenije samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost kot edini ali glavni poklic;
6. osebe, ki so lastniki zasebnih podjetij v Republiki Sloveniji, če niso zavarovane iz drugega naslova;
7. kmetje, člani njihovih gospodarstev in druge osebe, ki v Republiki Sloveniji opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic;
8. vrhunski športniki in vrhunski šahisti – člani telesnokulturnih in šahovskih organizacij v Republiki Sloveniji, ki niso zavarovani iz drugega naslova;
9. brezposelne osebe, ki prejemajo pri zavodu za zaposlovanje nadomestilo oziroma denarno pomoč;
10. osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki prejemajo pokojnino po predpisih Republike Slovenije oziroma preživnino po predpisih o preživninskem varstvu kmetov;
11. osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki prejemajo pokojnino od tujega nosilca pokojninskega zavarovanja, če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno;
12. osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, zavarovane pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja, ki med bivanjem v Republiki Sloveniji ne morejo uporabljati pravic iz tega naslova;
13. družinski člani osebe, zavarovane pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja, ki imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in niso zavarovani kot družinski člani pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja;
14. tujci, ki se izobražujejo ali izpopolnjujejo v Republiki Sloveniji, ki niso zavarovani iz drugega naslova;

15. osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so uživalci invalidnin po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, pravic po predpisih o varstvu vojnih veteranov, žrtev vojnega nasilja in udeležencev drugih vojn ter uživalci republiških priznavalnin, če niso zavarovane iz drugega naslova;

16. osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki prejemajo nadomestilo po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih odraslih oseb, če niso zavarovane iz drugega naslova;

17. osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki prejemajo stalno denarno pomoč kot edini vir preživljanja po predpisih o socialnem varstvu;

18. osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so uživalci priznavalnin po predpisih o varstvu udeležencev vojn, če niso zavarovane iz drugega naslova;

19. vojaški obvezniki s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so v civilni službi kot nadomestilo vojaškega roka;

20. osebe z drugimi prihodki in s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, če niso zavarovane iz drugega naslova;

21. državljani Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki niso zavarovanci iz drugega naslova.

Za zavarovance po 7. točki prejšnjega odstavka se štejejo:

– osebe, ki so na podlagi opravljanja kmetijske dejavnosti pokojninsko in invalidsko zavarovane;

– osebe, ki opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic in niso pokojninsko in invalidsko zavarovane, če kmetijsko gospodarstvo dosega na člana gospodarstva mesečno najmanj tolikšen katastrski in drug dohodek, ki ustreza znesku 50 % zajamčene plače, zmanjšane za davke in prispevke. Za člane kmetijskega gospodarstva se štejejo vse osebe, ki v okviru tega gospodarstva opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic.

16. člen

Za poškodbo pri delu in poklicno bolezen so zavarovane osebe iz 1., 2., 3., 5., 6., 8. in 19. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

Osebe iz 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena so zavarovane za poškodbo pri delu in poklicno bolezen, če plačujejo prispevek od osnove, določene za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Osebe iz 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki ne plačujejo tega prispevka, pridobijo v primeru poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pravice v obsegu, določenem za primer bolezni ali poškodbe izven dela.

17. člen

Za poškodbo pri delu in poklicno bolezen so zavarovani tudi:

1. učenci in študentje pri praktičnem pouku, pri opravljanju proizvodnega dela oziroma delovne prakse in na strokovnih ekskurzijah;

2. otroci in mladostniki z motnjami v telesnem in duševnem razvoju pri praktičnem pouku v organizacijah za usposabljanje ali na obveznem praktičnem delu;

3. osebe, ki so po končanem šolanju na prostovoljni praksi, ne glede na to ali za to prakso prejemajo nagrado;

4. vojaški invalidi, civilni invalidi vojne in druge invalidne osebe na poklicni rehabilitaciji oziroma usposabljanju pri praktičnih delih in vajah;

5. osebe, ki opravljajo delo na podlagi pogodbe o delu;

6. učenci srednjih šol oziroma študenti višjih in visokih šol pri opravljanju dela preko pooblaščenih organizacij;

7. brezposelne osebe na javnih delih, organiziranih po predpisih o zaposlovanju;

8. volonterji;

9. osebe na prestajanju zaporne kazni in vzgojnega ukrepa pri delu, poklicnem izobraževanju in pri opravljanju dovoljenih dejavnosti v skladu z zakonom;

10. osebe, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic.

18. člen

Za poškodbo pri delu so zavarovane tudi:

1. osebe, ki sodelujejo pri organiziranih javnih delih splošnega pomena, pri reševalnih akcijah ali pri zaščiti in reševanju ob naravnih in drugih nesrečah;

2. udeleženci mladinskih taborov v Republiki Sloveniji;

3. osebe, ki opravljajo dela oziroma naloge vojaške službe ali nadomestne civilne službe, narodne zaščite, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje, splošnih reševalnih služb ali enot za zveze ter pri usposabljanju za obrambo in zaščito;

4. osebe, ki pomagajo organom za notranje zadeve in pooblaščenim osebam teh organov pri opravljanju njihovih nalog v skladu z zakonom;

5. osebe, ki opravljajo naloge organov za notranje zadeve kot osebe v rezervnem sestavu organov za notranje zadeve;

6. osebe, ki opravljajo na poziv državnih in drugih pooblaščenih organov, javne in druge družbene funkcije ali državljansko dolžnost;

7. športniki, trenerji ali organizatorji, ki v okviru organizirane športne dejavnosti sodelujejo pri športnih akcijah;

8. osebe, ki kot člani operativnih sestavov prostovoljnih gasilskih organizacij opravljajo naloge pri gašenju požarov, zaščiti in reševanju pri drugih nesrečah, pri usposabljanju, zavarovanju na požarno nevarnih mestih in pri javnih prireditvah, naloge pri javnih nastopih in demonstracijah s prikazovanjem demonstrativnih vaj ter pri poučevanju ljudi o požarni varnosti;

9. osebe, ki kot člani gorske reševalne službe ali potapljači opravljajo naloge reševanja življenj ali odvrnitve oziroma preprečitve nevarnosti, ki neposredno ogrožajo življenje ali premoženje občanov.

19. člen

Za poškodbo pri delu in za poklicno bolezen se štejejo poškodbe in bolezni v skladu s predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

20. člen

Kot družinski člani zavarovanca so ob pogojih, ki jih določa ta zakon, zavarovani:

a) ožji družinski člani:

1. zakonec,

2. otroci (zakonski in nezakonski otroci in posvojen-

ci);

b) širši družinski člani:

1. pastorki, ki jih zavarovanec preživlja,

2. vnuki, bratje, sestre in drugi otroci brez staršev, ki jih je zavarovanec vzel k sebi in jih preživlja, ob pogojih, ki jih določa ta zakon za otroke,

3. starši (oče in mati, očim in mačeha, ter posvojitelj), ki živijo z zavarovancem v skupnem gospodinjstvu in jih zavarovanec preživlja ter nimajo za preživljanje dovolj lastnih sredstev in so trajno in popolnoma nezmožni za delo.

Za otroka brez staršev se šteje tudi otrok, ki ima starše, če so starši popolnoma in trajno nezmožni za delo ali, če zaradi drugih okoliščin ne morejo skrbeti za otroka in ga preživljati.

Družinski člani so zavarovani, če imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, razen če ni za ožje družinske člane z mednarodno pogodbo drugače določeno.

21. člen

Zakonec je zavarovan kot družinski član, če ni sam zavarovanec.

Ob pogoju iz prejšnjega odstavka je zavarovan tudi razvezani zakonec, ki mu je s sodno odločbo prisojena preživnina.

Kot zakonec je zavarovana tudi oseba, ki živi z zavarovancem v življenjski skupnosti, ki je po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

22. člen

Otrok je zdravstveno zavarovan kot družinski član do dopolnjenega 15. leta starosti oziroma do dopolnjenega 18. leta starosti, če ni sam zavarovanec, po tej starosti pa, če se šola, in sicer do konca rednega šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti. Izjemoma je otrok zdravstveno zavarovan kot družinski član tudi po dopolnjenem 26. letu, če traja njegovo redno šolanje na visoki stopnji pet ali šest let.

Če otrok služi vojaški rok ali je prekinil šolanje zaradi bolezni ali poškodbe, je zavarovan kot družinski član med rednim šolanjem tudi po dopolnjenem 26. letu starosti toliko časa, kolikor je trajalo služenje vojaškega roka oziroma kolikor časa je zaradi bolezni ali poškodbe prekinil šolanje.

Otrok, ki postane popolnoma in trajno nezmožen za delo do dopolnjenega 18. leta starosti ali do konca rednega šolanja, je zavarovan kot družinski član, dokler traja takšna nezmožnost, če ga zavarovanec preživlja oziroma če ni zavarovanec iz 16. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona.

2. Pravice iz obveznega zavarovanja

Pravice do zdravstvenih storitev

23. člen

Z obveznim zavarovanjem je zavarovanim osebam zagotovljeno plačilo zdravstvenih storitev:

1. v celoti:

- sistematični in drugi preventivni pregledi otrok, šolske mladine, študentov, ki se redno šolajo, žensk v zvezi z nosečnostjo in drugih odraslih oseb v skladu s programom, razen preventivnih pregledov, ki jih na podlagi zakona zagotavljajo delodajalci,
- zgodnje odkrivanje in preprečevanje bolezni, skladno s programom,
- zdravljenje in rehabilitacija otrok, učencev in študentov, ki se redno šolajo, ter otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju,
- zdravstveno varstvo žensk v zvezi s svetovanjem pri načrtovanju družine, kontracepcijo, nosečnostjo in porodom,
- preprečevanje, odkrivanje in zdravljenje infekcije HIV in nalezljivih bolezni, za katere je z zakonom določeno izvajanje ukrepov za preprečevanje njihovega širjenja,
- obvezna cepljenja, imunoprofilaksa in kemoprofilaksa skladno s programom,

- zdravljenje in rehabilitacija malignih bolezni, mišičnih in živčno-mišičnih bolezni, paraplegije, tetraplegije, cerebralne paralize, epilepsije, hemofilije, duševnih bolezni, razvitih oblik sladkorne bolezni, multiple skleroze in psoriaze;

- zdravljenje in rehabilitacija zaradi poklicnih bolezni in poškodb pri delu,

- zdravstveno varstvo v zvezi z dajanjem in izmenjavo tkiv in organov za presaditev drugim osebam,

- nujna medicinska pomoč, vključno z nujnimi reševalnimi prevozi,

- patronažni obiski, zdravljenje in nega na domu ter v socialnovarstvenih zavodih,

- zdravila na recept v skladu z razvrstitvijo zdravil, ortopedski in drugi pripomočki v zvezi z zdravljenjem pri osebah in stanjih iz prve do desete alineje te točke;

2. najmanj 95 % vrednosti:

- storitev v zvezi s presaditvijo organov in z drugimi najzahtevnejšimi operativnimi posegi ne glede na razlog,

- zdravljenja v tujini,

- storitev v zvezi z intenzivno terapijo, radioterapijo, dializo in drugimi nujnimi najzahtevnejšimi diagnostičnimi, terapevtskimi in rehabilitacijskimi posegi;

3. najmanj 85 % vrednosti za:

- storitve v zvezi z zagotavljanjem in zdravljenjem zmanjšane plodnosti in umetno oploditvijo, sterilizacijo in umetno prekinitev nosečnosti;

- specialističnoambulantne, bolnišnične in zdraviliške storitve kot nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja, razen za poškodbe izven dela,

- nemedicinski del oskrbe v bolnišnici in zdravilišču v okviru nadaljevanja bolnišničnega zdravljenja, razen za poškodbe izven dela,

- storitve v osnovni zdravstveni dejavnosti, ki niso zajete v 1. točki, ter zdravljenje zobnih in ustnih bolezni,

- ortopedske, ortotične, slušne in druge pripomočke, razen v primerih iz 1. in 4. točke tega odstavka;

4. najmanj 75 % vrednosti za:

- specialističnoambulantne, bolnišnične in zdraviliške storitve kot nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja in nemedicinski del oskrbe v bolnišnici in zdravilišču kot nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja, ortopedske, ortotične in druge pripomočke v zvezi z zdravljenjem poškodb izven dela,

- zdravila s pozitivne liste za vse druge primere;

5. največ do 60 % vrednosti za:

- prevoze z reševalnimi vozili, ki niso nujni,
- zdraviliško zdravljenje, ki ni nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja;

6. največ do 50 % vrednosti za:

- zdravila z vmesne liste,
- zobnoprostetično zdravljenje odraslih,
- očne pripomočke za odrasle.

Odstotke iz 2. do 6. točke prejšnjega odstavka določi Zavod v soglasju z Vlado Republike Slovenije. Odstotki za posamezne vrste storitev ali pri posameznih boleznih v okviru teh točk so lahko različni.

Zavod lahko določi pogoj predhodnega zavarovanja do šest mesecev za pravice do ortopedskih, ortotičnih, očesnih, slušnih, zobnoprostetičnih in drugih pripomočkov, razen za pravice iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

24. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena se zagotavlja plačilo zdravstvenih storitev v celoti vojaškim invalidom in civilnim invalidom vojne, s tem da razliko nad ravnijo obveznega zavarovanja zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna.

25. člen

Ne glede na določbe prvega odstavka 23. člena tega zakona je v celoti zagotovljeno tudi plačilo storitev iz 2., 3. in 4. točke, kadar gre za nujno zdravljenje oseb, ki niso prostovoljno zavarovane za razliko v vrednosti teh storitev:

- invalidov in drugih oseb, ki jim je priznana pomoč druge osebe za opravljanje večine ali vseh življenjskih funkcij po posebnih predpisih; invalidov, ki imajo najmanj 70 % telesno okvaro po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zavarovancev iz 16. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona ter oseb nad 75 let starosti;

- oseb, ki izpolnjujejo dohodkovni pogoji za pridobitev dajatev po predpisih o socialnem varstvu;

- oseb, katerih izdatki za doplačilo teh storitev v posameznem koledarskem letu presežejo znesek, ki ga določi Zavod. Ta znesek je odvisen od dohodka na družinskega člana zavarovanca in ne more biti manjši od dvojne letne premije za prostovoljno zavarovanje za te primere.

Nujno zdravljenje obsega neodložljive zdravstvene storitve oživiljanja, ohranitve življenja in preprečitve poslabšanja zdravstvenega stanja obolelega ali poškodovanega. Nujnost zdravljenja presoja osebni zdravnik oziroma pristojna zdravniška komisija v skladu s splošnim aktom Zavoda.

Osebam iz prvega odstavka tega člena lahko Zavod odobri celotno plačilo ortopedskega, ortotičnega in drugega pripomočka pod pogoji, ki jih določi Zavod s splošnim aktom.

26. člen

Natančnejši obseg storitev iz prvega odstavka 23. člena tega zakona in iz prejšnjega člena, standarde in normative določi Zavod s svojimi splošnimi akti v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

27. člen

Zavod zagotavlja plačilo zdravstvenih storitev tujcem, ki niso zavarovani po tem zakonu, če tako določa mednarodna pogodba.

Nadomestila med začasno zadržanostjo od dela

28. člen

Pravico do nadomestila med začasno zadržanostjo od dela (v nadaljnjem besedilu: nadomestilo) imajo:

- zavarovanci iz 1., 2., 3., 4., 5., 6. in 8. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,

- zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona, če plačujejo prispevek od osnove, določene za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

29. člen

Nadomestilo gre zavarovancem na podlagi mnenja osebnega zdravnika oziroma pristojne zdravniške komisije:

- od prvega dne zadržanosti od dela zaradi presaditve živega tkiva in organov v korist druge osebe, posledic dajanja krvi, nege ožjega družinskega člana, izolacije in spremstva, ki ju odredi zdravnik ter poškodb, nastalih v okoliščinah iz 18. člena tega zakona;

- od 31. dne zadržanosti od dela v vseh drugih primerih.

Zavarovancu pripada nadomestilo za delovne dneve oziroma delovne ure, ko je zadržan od dela, kot tudi za praznične in druge dela proste dni, določene z zakonom.

30. člen

Pravica do nadomestila zaradi nege ožjega družinskega člana, s katerim zavarovanec živi v skupnem gospodinjstvu, traja v posameznem primeru največ do sedem delovnih dni, za otroke do sedem let starosti ali starejšega zmerno, težje ali težko duševno in telesno prizadetega otroka pa do 15 delovnih dni.

Kadar to terja zdravstveno stanje ožjega družinskega člana, lahko pristojna zdravniška komisija izjemoma podaljša trajanje pravice do nadomestila, vendar največ do 30 delovnih dni za nego otrok do sedem let starosti ali starejšega zmerno, težje ali težko duševno in telesno prizadetega otroka oziroma do 14 delovnih dni za nego drugih ožjih družinskih članov.

31. člen

Osnova za nadomestilo je povprečna mesečna plača in nadomestila oziroma povprečna osnova za plačilo prispevkov v koledarskem letu pred letom, v katerem je nastala začasna zadržanost od dela. Osnova se valorizira skladno z rastjo povprečnih plač vseh zaposlenih v Republiki Sloveniji.

Nadomestilo znaša:

- 100 % osnove ob zadržanosti od dela zaradi poklicne bolezni, poškodbe pri delu, presaditve živega tkiva in organov v korist druge osebe, posledic dajanja krvi ter izolacije, ki jo odredi zdravnik;

- 90 % osnove ob zadržanosti od dela zaradi bolezni;

- 80 % osnove ob zadržanosti od dela zaradi poškodb izven dela, nege družinskega člana in spremstva, ki ga odredi zdravnik.

Vojaški invalidi in civilni invalidi vojne imajo pravico do nadomestila v višini 100 % od osnove tudi v primerih iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

Nadomestilo ne more biti manjše od zjamčene plače in ne višje od plače, ki bi jo zavarovanec dobil, če bi delal oziroma od osnove, po kateri je v času zadržanosti od dela zavarovan.

Nadomestilo se mesečno valorizira skladno z rastjo povprečnih plač vseh zaposlenih v Republiki Sloveniji.

Način valorizacije osnove in nadomestila določi Zavod s splošnim aktom.

32. člen

Osnova za nadomestilo za zavarovanca, ki ni imel plače oziroma osnove za plačilo prispevkov v obdobju iz prvega odstavka prejšnjega člena, je povprečni mesečni znesek plač oziroma osnov za plačilo prispevkov v času zavarovanja pred začetkom zadržanosti od dela.

Zavarovancu, ki se je poškodoval na poti na delo, preden je nastopil delo in zavarovancu, ki po odslužitvi ali doslužitvi vojaškega roka ali po predčasnem odpustu s služenja vojaškega roka zaradi bolezni ali poškodb ne more nastopiti dela, se za izračun osnove upošteva plača, ki bi jo prejemal, če bi nastopil delo.

33. člen

Zavarovanec, ki na podlagi mnenja osebnega zdravnika oziroma zdravniške komisije dela skrajšan delovni čas, ima za čas zadržanosti od dela pravico do nadomestila. Če je njegova plača za skrajšani delovni čas manjša od nadomestila, ki mu pripada za čas, ko ne dela, ima pravico tudi do nadomestila za to razliko.

Če zavarovanec na podlagi ugotovitve zdravniške komisije ne more opravljati svojega dela in dela poln delovni čas na drugem delu, ima pravico do razlike med plačo in višino nadomestila, ki bi mu pripadalo, če ne bi delal.

34. člen

Zavarovanca, ki je zadržan od dela zaradičasne nezmožnosti za delo, osebni zdravnik oziroma zdravniška komisija napoti na invalidsko komisijo, če oceni, da ni pričakovati povrnitve delovne zmožnosti, v vsakem primeru pa po enem letu nepretrgane zadržanosti od dela oziroma od dela s krajšim delovnim časom.

Če je v primerih iz prejšnjega odstavka ugotovljena invalidnost, ima zavarovanec pravico do nadomestila:

- do dneva, ko postane odločba o ugotovitvi invalidnosti I. kategorije pravnomočna;
- do dneva, ko postane odločba o ugotovitvi invalidnosti II. ali III. kategorije dokončna.

Zavarovancu, ki mu je med trajanjem zadržanosti od dela prenehalo delovno razmerje, pripada nadomestilo še za največ 30 dničasne nezmožnosti za delo po prenehanju delovnega razmerja.

Če je zadržanost od dela posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, pripada zavarovancu nadomestilo tudi po prenehanju delovnega razmerja, in sicer dokler ni spet zmožen za delo.

Zavarovancu, ki je v času, ko prejema nadomestilo, časno odstranjen z dela, se nadomestilo zniža za toliko, kolikor bi se v tem času znižala njegova plača.

35. člen

Zavarovanec ni upravičen do nadomestila medčasno zadržanostjo od dela, če v tem času opravlja pridobitno delo.

Zavarovancu se zadrži izplačevanje nadomestila:

- če neopravičeno najpozneje tri dni po začetku bolezni ne obvesti delodajalca oziroma osebnega zdravnika, da je zbolel;
- če se brez opravičenega vzroka ne odzove vabilu na zdravniški pregled ali zdravniško komisijo;
- če pooblaščen zdravnik, zdravniška komisija ali nadzorni organ ugotovi; da se ne ravna po navodilih za zdravljenje ali če brez dovoljenja zdravnika odpotuje iz kraja stalnega prebivališča.

Izplačevanje nadomestila se zadrži za čas, dokler se zavarovanec ne javi, ne pride na pregled oziroma dokler se ne začne ravnanje po navodilu zdravnika. Zavarovancu se zadržano nadomestilo izplača za ves čas opravičene zadržanosti od dela.

Pogrebina in posmrtnina

36. člen

Za pogrebino in posmrtnino so zavarovani zavarovanci iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 8., 9., 10., 15., 16., 19. in 20. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona in njihovi ožji družinski člani.

Zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona in njihovi ožji družinski člani imajo pravico do pogrebne in posmrtnine, če plačujejo prispevek za zdravstveno varstvo od osnove, določene za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Pravica do pogrebne in posmrtnine se zagotavlja ob pogoju predhodnega zavarovanja, ki ga določi Zavod s splošnim aktom in ne more biti daljše od šest mesecev.

37. člen

Ob smrti zavarovane osebe pripada pogrebina osebi, ki je poskrbela za pogreb.

Pogrebina pripada tudi ob smrti osebe, ki je umrla v 30. dneh po prenehanju delovnega razmerja ali opravljanja druge dejavnosti.

Pogrebina pripada tudi ob smrti družinskega člana osebe, ki je na služenju vojaškega roka, če je bilo družinskemu članu v tem času zagotovljeno zdravstveno varstvo.

Višino pogrebne določi Zavod s splošnim aktom, upošteva nujne stroške pogreba.

38. člen

Družinski člani zavarovanca, ki jih je ta preživel do svoje smrti, imajo pravico do posmrtnine kot enkratne denarne pomoči ob smrti zavarovanca.

Znesek posmrtnine določi Zavod v višini najmanj 100 % in največ 150 % zjamčene plače.

Povračilo potnih stroškov

39. člen

Zavarovane osebe imajo pri uresničevanju pravic do zdravstvenih storitev pravico do povračila potnih stroškov, ki obsega:

- prevozne stroške,
- stroške prehrane in nastanitve med potovanjem in bivanjem v drugem kraju.

40. člen

Zavarovane osebe imajo pravico do povračila potnih stroškov, kadar uveljavljajo pravice iz 1., 2. in 3. točke 23. člena tega zakona, če:

- morajo potovati k zdravniku ali v zdravstveni zavod v drug kraj, ker v kraju zaposlitve ali stalnega prebivališča ni zdravnika ali ustreznega zdravstvenega zavoda;
- jih osebni zdravnik, zdravstveni zavod ali zdravniška komisija napoti ali pokliče v kraj zunaj stalnega prebivališča ali kraja zaposlitve.

41. člen

Povračilo prevoznih stroškov pripada zavarovanim osebam za najkrajšo razdaljo do najbližjega zdravstvenega zavoda oziroma zdravnika po ceni javnega prevoza. Zavod določi znesek, do katerega se ti stroški ne povrnejo.

Če ni javnega prevoza ali ko drugačen prevoz zahteva zdravstveno stanje zavarovane osebe, se odobri ustrezen prevoz ali se povrnejo stroški v višini, ki jo določi Zavod.

42. člen

Zavarovana oseba ima pravico do povračila stroškov prehrane, če je zaradi uveljavljanja zdravstvenih storitev odsotna od doma več kot 12 ur.

Povračila za stroške prehrane in nastanitve v drugem kraju v državi se priznajo v višini, ki jo določi Zavod.

Za otroka, starega do sedem let, znaša povračilo za stroške prehrane in nastanitve polovico zneska iz prejšnjega odstavka.

Če je zavarovana oseba napotena na zdravljenje v tujino, se povračilo za stroške prehrane in nastanitve zanjo odmeri v višini, ki jo določi Zavod.

43. člen

Pravico do povračila potnih stroškov ima tudi spremljevalec zavarovane osebe, če tako odredi osebni zdravnik ali zdravniška komisija.

Za otroke do dopolnjenega 15. leta starosti in starejše težje ali težko duševno ter telesno prizadete otroke in mladostnike se šteje, da potrebujejo spremljevalca.

Če je spremljevalec zdravnik ali drug zdravstveni delavec, velja za povračilo potnih in drugih stroškov ureditev te pravice v zdravstvenem zavodu, v katerem

dela zdravnik ali drug zdravstveni delavec. Plačilo teh potnih stroškov bremeni materialne stroške zdravstvenega zavoda.

44. člen

Zavarovana oseba, ki na svojo zahtevo uveljavlja pravico do zdravstvenih storitev mimo določb tega zakona in splošnih aktov Zavoda, je upravičena do povračila potnih stroškov v obsegu, do katerega bi bila upravičena, če bi uveljavljala pravice v skladu s tem zakonom.

Način uveljavljanja povračila potnih stroškov določi Zavod s splošnim aktom.

3. Viri sredstev

45. člen

Sredstva za obvezno zavarovanje se zagotavljajo s prispevki, ki jih plačujejo Zavodu zavarovanci, delodajalci in drugi s tem zakonom določeni zavezanci.

Prispevki se plačujejo od osnov, določenih s tem zakonom, po proporcionalnih stopnjah, razen za primere, za katere se po tem zakonu plačujejo prispevki v pavšalnih zneskih.

46. člen

Za zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela se plačujejo:

1. prispevek za vse pravice;
2. prispevek za pravice do zdravstvenih storitev, povračila potnih stroškov, pogrebno in posmrtnino;
3. prispevek za zdravstvene storitve in povračila potnih stroškov;
4. prispevek za nadomestila, pogrebno in posmrtnino.

47. člen

Za zavarovanje za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni se plačuje:

1. prispevek za vse pravice;
2. prispevek za pravice do zdravstvenih storitev, povračila potnih stroškov ter pogrebno in posmrtnino.

48. člen

Prispevke za zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela plačujejo:

1. prispevek iz 1. točke 46. člena tega zakona:
 - zavarovanci iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona in njihovi delodajalci,
 - zavarovanci iz 4., 5., 6. in 8. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona;
2. prispevek iz 2. točke 46. člena tega zakona:
 - zavod za zaposlovanje za zavarovance iz 9. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja za zavarovance iz 10. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - Republika Slovenija za zavarovance iz 15., 16. in 19. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - zavarovanci iz 20. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona;
3. prispevek iz 3. točke 46. člena tega zakona:
 - zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - zavarovanci iz 11., 12., 13. in 14. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - izplačevalec prejemkov za zavarovance iz 18. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - občine za zavarovance iz 21. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,

– Republika Slovenija za zavarovance iz 17. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona;

4. prispevek iz 4. točke 46. člena tega zakona: zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona, če so pokojninsko in invalidsko zavarovani.

49. člen

Prispevek za zavarovanje za poškodbo pri delu in poklicno bolezen plačujejo:

1. prispevek iz 1. točke 47. člena tega zakona:
 - delodajalci za zavarovance iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - zavarovanci iz 5., 6. in 8. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani;
2. prispevek iz 2. točke 47. člena tega zakona:
 - Republika Slovenija za zavarovance iz 19. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - pravne in fizične osebe, pri katerih so zavarovanci iz 1. in 9. točke 17. člena tega zakona na usposabljanju oziroma delu,
 - zavarovanci iz 10. točke 17. člena tega zakona,
 - organizatorji del oziroma akcij za zavarovance iz 18. člena tega zakona.

50. člen

Zavarovanci iz 1. in 3. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona plačujejo prispevke iz bruto plač in bruto nadomestil za čas odsotnosti z dela v skladu s predpisi o delovnih razmerjih.

Zavarovanci iz 2. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona plačujejo prispevke od osnove, od katere se po posebnem zakonu plačuje davek od osebnih prejemkov.

Delodajalci plačujejo prispevke od osnov iz prejšnjih odstavkov.

V osnovo za obračunavanje in plačevanje prispevkov se ne štejejo prejemki, izplačani za neposredno skupno porabo.

51. člen

Zavezanci iz 4., 5., 6. in 8. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona plačujejo prispevke od bruto osnove za pokojninsko in invalidsko zavarovanje po stopnji, določeni za zavarovance in po stopnji, določeni za delodajalce.

52. člen

Zavezanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona plačujejo prispevek od katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč.

Zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani, plačujejo prispevek od osnove za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v skladu s prejšnjim členom.

53. člen

Prispevek za zavarovance iz 9. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona se plačuje od nadomestil oziroma denarnih pomoči:

Prispevek za zavarovance iz 10. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona se plačuje od pokojnin z varstvenim dodatkom in preživnin po predpisih o preživninskem varstvu kmetov.

Prispevek za zavarovance iz 11. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona se plačuje od zneska, ki ga prejemajo od tujega nosilca pokojninskega zavarovanja.

Prispevek za zavarovance iz 15. in 16. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona se plačuje od izplačanih prejemkov, razen dodatka za tujo pomoč in postrežbo.

Kot osnova za obračun prispevkov se denarne pomoči iz prvega odstavka ter prejemki iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena povečajo s koeficientom povprečne stopnje davka od osebnih prejemkov in povprečno stopnjo prispevkov za socialno varnost, ki se plačujejo iz plač, v skladu s posebnim zakonom, ki ureja davek od osebnih prejemkov.

54. člen

Prispevek za zavarovance iz 19. in 20. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona se plačuje od bruto osnove za pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma od bruto zajamčene plače, če zavarovanec ni pokojninsko in invalidsko zavarovan.

55. člen

Stopnje prispevkov določi Skupščina Republike Slovenije na predlog skupščine Zavoda.

56. člen

Stopnje prispevka za poškodbo pri delu in poklicno bolezen so lahko različne za posamezne dejavnosti, odvisno od stopnje nevarnosti za nastanek poklicne bolezni in poškodbe pri delu.

Če izdatki za poškodbe pri delu in za poklicne bolezni pri zavezancu v posameznem letu presegajo povprečno višino na zavarovanca v dejavnosti, Zavod takemu zavezancu določi za naslednje obdobje do 50 % višjo prispevno stopnjo v skladu z merili, ki jih določi s splošnim aktom.

Zvišano prispevno stopnjo iz prejšnjega odstavka lahko Zavod predpiše tudi zavezancu, za katerega inšpekcija ugotovi, da ne izpolnjuje obveznosti iz 9. člena tega zakona.

57. člen

Prispevki za zavarovance iz 12., 13., 14., 17., 18. in 21. točke prvega odstavka 15. člena ter 17. in 18. člena tega zakona se plačajo v pavšalnih zneskih, ki jih določi Zavod.

58. člen

Glede obračunavanja prispevkov, rokov za plačilo, izterjave prispevkov, vračila preveč plačanih prispevkov, zamudnih obresti, odpisa zaradi neizterljivosti, poročstva, zastaranja in kaznovanja, se smiselno uporabljajo določbe posebnega zakona, ki ureja plačevanje prispevkov.

59. člen

Pristojnost glede nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem prispevkov ima Zavod. Ta lahko prenese pooblastila glede obračunavanja, nadzora plačevanja ter izterjave prispevkov na pristojno službo v skladu s posebnim zakonom. Pooblaščen služba mu je dolžna tekoče posredovati zahtevane podatke.

60. člen

Zavod določi merila in pogoje, pod katerimi se določenim zavezancem za plačilo prispevka za zdravstveno zavarovanje prispevek lahko zmanjša ali odpiše.

Podjetjem, zavodom in drugim organizacijam za zaposlovanje invalidov, ki so zavezanci iz prvega odstavka 45. člena tega zakona in osebam iz 1. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona, ki so pri njih v delovnem razmerju, se vsi prispevki po tem zakonu obračunavajo in odvedejo na poseben račun in kot odstopljena sredstva uporabljajo za materialni razvoj teh podjetij oziroma organizacij v skladu z zakonom.

II. PROSTOVOLJNO ZAVAROVANJE

61. člen

Zavod uvede prostovoljno zavarovanje za razliko do polne vrednosti storitev iz 2. do 6. točke 23. člena tega zakona.

Zavod lahko uvede prostovoljno zavarovanje tudi za večji obseg pravic, kot je določen s tem zakonom, ali za višji standard storitev in za dodatne pravice, ki niso zajete v obveznem zavarovanju.

Prostovoljno zavarovanje lahko sklenejo tudi delodajalci za svoje delavce in drugi zavezanci za plačilo prispevkov za druge zavarovane osebe po tem zakonu.

Zavod vodi sredstva prostovoljnega zavarovanja ločeno od sredstev obveznega zavarovanja.

62. člen

Prostovoljno zavarovanje za primere iz prejšnjega člena lahko uvedejo tudi druge zavarovalnice.

Zavod in druge zavarovalnice, ki uvedejo prostovoljno zavarovanje za razliko vrednosti storitev iz 2. do 6. točke 23. člena tega zakona, so dolžne:

- sprejeti v zavarovanje vse zavarovane osebe, ki se želijo pri njih zavarovati;
- vse zavarovane osebe obravnavati glede pravic in obveznosti enako.

III. UREJANJE ODNOSOV MED ZAVODOM ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE IN ZDRAVSTVENIMI ZAVODI TER ZASEBNIMI ZDRAVSTVENIMI DELAVCI

63. člen

Zavod, pristojne zbornice, združenja zdravstvenih zavodov in drugih zavodov ter organizacij, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, ter ministrstvo, pristojno za zdravstvo, se za vsako leto dogovorijo o programu storitev obveznega zdravstvenega zavarovanja, opredelijo zmogljivosti, potrebne za njegovo izvajanje in določijo obseg sredstev. Na tej osnovi določijo izhodišča za izvajanje programov in za oblikovanje cen programov oziroma storitev ter druge podlage za sklepanje pogodb z zdravstvenimi zavodi, drugimi zavodi in organizacijami, ki opravljajo zdravstveno dejavnost ter zasebnimi zdravstvenimi delavci.

Če izhodišča iz prejšnjega odstavka niso sprejeta do konca decembra za naslednje leto, odloči o njih najpozneje v enem mesecu arbitražna, ki jo sestavlja enako število predstavnikov Zavoda, predstavnikov pristojnih zbornic in združenj zdravstvenih zavodov ter predstavnikov ministrstva, pristojnega za zdravstvo. Če v okviru arbitraže ni mogoče doseči sporazuma, odloči o spornih vprašanjih Vlada Republike Slovenije.

64. člen

Na podlagi izhodišč iz prejšnjega člena Zavod objavi razpis programov in storitev za sklepanje pogodb z zdravstvenimi in drugimi zavodi ter organizacijami, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, oziroma zasebnimi zdravstvenimi delavci.

65. člen

Zavod sklepa pogodbe z zdravstvenimi zavodi in drugimi zavodi ter organizacijami, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, in z zasebnimi zdravstvenimi delavci na podlagi njihovih ponudb za uresničevanje programov in storitev, ki jih zbere na podlagi razpisa. Zdravstveni zavod oziroma drug zavod ali organizacija, ki opravlja

zdravstveno dejavnost, oziroma zasebni zdravstveni delavec, ki ni bil izbran, lahko zahteva, da o izbiri odloči arbitraža iz drugega odstavka 63. člena tega zakona.

Pogodbe določajo vrste, obseg in kakovost ter roke za uresničevanje programa oziroma zdravstvenih storitev na podlagi strokovnih standardov za posamezni zavod oziroma organizacijo v celoti ali po dejavnostih oziroma za zasebnega zdravstvenega delavca.

V pogodbi se določijo cene programov oziroma storitev, način obračunavanja in plačevanja ter nadzor nad uresničevanjem pogodbe kakor tudi druge medsebojne pravice in obveznosti pogodbenih strank.

Pri določanju roka plačil zdravstvenim zavodom in zasebnim zdravstvenim delavcem ter višine zamudnih obresti se uporabljajo določbe zakona o obligacijskih razmerjih.

66. člen

Pri elementih za oblikovanje cene programov oziroma storitev se upoštevajo:

- plače in drugi prejemki v skladu s predpisi, kolektivnimi pogodbami in drugimi splošnimi akti,
- materialni stroški,
- amortizacija, predpisana z zakonom,
- druge zakonske obveznosti.

67. člen

Pogodbe se sklenejo najkasneje do 31. marca za tekoče leto.

Če pogodba ni sklenjena v roku iz prejšnjega odstavka, se predloži sporno vprašanje arbitraži.

V arbitražo vsaka pogodbeni stranka imenuje po dva predstavnika. Predsednika arbitraže določita sporazumno pogodbeni stranki.

Arbitraža odloči o spornem vprašanju najpozneje v enem mesecu.

68. člen

Pogodbe se sklepajo za naprej. Do sklenitve pogodbe veljajo obveznosti iz prejšnje pogodbe.

Pogodba, sklenjena na podlagi odločitve arbitraže, velja za naprej, če arbitraža ne odloči drugače.

IV. ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE

69. člen

Izvajanje obveznega zdravstvenega zavarovanja je javna služba, ki jo opravlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije kot javni zavod.

Sedež zavoda je v Ljubljani.

Zavod se organizira tako, da je služba dostopna zavarovanim osebam na posameznih območjih.

Zavod oblikuje organizacijske enote za posamezna področja dejavnosti in za posamezna območja.

70. člen

Dejavnost Zavoda upravlja skupščina.

Skupščina opravlja naslednje naloge:

- sprejema statut Zavoda,
- sprejema splošne akte za uresničevanje zdravstvenega zavarovanja,
- določa finančni načrt in sprejema zaključni račun Zavoda,
- opravlja druge naloge, ki jih določata ta zakon in statut Zavoda.

Vlada Republike Slovenije daje soglasje k statutu Zavoda.

71. člen

Skupščino sestavlja 45 članov, od tega 20 predstavnikov delodajalcev, organiziranih v zbornicah in v drugih splošnih združenjih, in 25 predstavnikov zavarovancev.

Predstavniki zavarovancev se izberejo tako, da so ustrezno zastopani po spolu, aktivni zavarovanci, upokojenci in invalidi ter posamezna območja.

Skupščina izvoli predsednika in njegovega namestnika.

Mandat članov skupščine traja 4 leta.

Volitve predstavnikov delodajalcev in predstavnikov zavarovancev za člane skupščine ureja statut Zavoda.

72. člen

Skupščina veljavno odloča, če je na seji navzočih več kot polovica predstavnikov delodajalcev in več kot polovica predstavnikov zavarovancev.

Statut, splošne akte za uresničevanje zdravstvenega zavarovanja, predlog prispevnih stopenj, finančni načrt in zaključni račun sprejema skupščina z večino glasov vseh predstavnikov delodajalcev in vseh predstavnikov zavarovancev.

O drugih vprašanjih odloča skupščina z večino glasov navzočih članov.

73. člen

Izvršilni organ skupščine je upravni odbor, ki ga sestavlja 11 članov.

Predsednika in člane upravnega odbora imenuje skupščina Zavoda, tako da so v njem ustrezno zastopani predstavniki delodajalcev in predstavniki aktivnih zavarovancev, upokojencev in invalidov. Dva člana upravnega odbora imenuje skupščina na predlog delavcev Zavoda.

Pristojnosti upravnega odbora se določijo s statutom.

74. člen

Poslovodni organ Zavoda je direktor, ki mora imeti visoko strokovno izobrazbo in najmanj 5 let delovnih izkušenj.

Direktorja imenuje skupščina Zavoda v soglasju s Skupščino Republike Slovenije.

75. člen

S statutom Zavoda se lahko določijo tudi drugi organi za posamezna področja dejavnosti Zavoda in za posamezna območja ter njihove pristojnosti.

Po območjih se lahko ustanovijo območni sveti, ki jih sestavljajo predstavniki delodajalcev in predstavniki zavarovancev. Ti sveti obravnavajo vprašanja iz pristojnosti skupščine in njenih organov ter jim dajejo predloge in pobude za urejanje vprašanj zdravstvenega zavarovanja in sklepanja pogodb z zdravstvenimi zavodi ter drugimi zavodi in organizacijami, ki opravljajo zdravstveno dejavnost in z zasebnimi zdravstvenimi delavci. Sveti tudi imenujejo predstavnike zavarovancev v organe upravljanja zdravstvenih zavodov na svojem območju.

76. člen

S statutom Zavoda se opredelijo tudi strokovne naloge Zavoda, ki obsegajo: izvajanje obveznega in prostovoljnega zavarovanja, sklepanje pogodb z zdravstvenimi in drugimi zavodi ter organizacijami, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, oziroma z zasebnimi zdravstvenimi delavci, izvajanje mednarodnih pogodb o zdravstvenem zavarovanju, finančno poslovanje, opravljanje drugih strokovnih, nadzornih in administrativnih nalog ter dajanje pravne in druge strokovne pomoči zavarovanim osebam.

Zavod vodi baze podatkov in evidence s področja zdravstvenega zavarovanja in uporablja evidence s področja zdravstvenega varstva v skladu s posebnim zakonom.

77. člen

Zavod nadzoruje uresničevanje pogodb ter način in postopke uresničevanja zdravstvenega zavarovanja v skladu s statutom Zavoda.

V. UVELJAVLJANJE PRAVIC IZ ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA

78. člen

Pravice iz zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu lahko uveljavi oseba, ki ji je priznana lastnost zavarovane osebe.

Lastnost zavarovane osebe ugotavlja pristojna služba Zavoda na podlagi prijave v zavarovanje, ki jo vloži zavezanec za plačilo prispevkov najpozneje v osmih dneh od dneva začetka zavarovanja.

Lastnost zavarovane osebe se dokazuje z listino, ki jo predpiše Zavod.

Zavod določi način prijave v zavarovanje in listine, potrebne pri uresničevanju zdravstvenega zavarovanja.

79. člen

Delodajalci, pravne in fizične osebe, zdravstveni in drugi zavodi ter organizacije, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, oziroma zasebni zdravstveni delavci ter državni organi so dolžni Zavodu posredovati vse podatke, potrebne za uresničevanje zdravstvenega zavarovanja, za uresničevanje pravic in obveznosti zavarovanih oseb ter za postopke za povrnitev škode.

80. člen

Pri uveljavljanju pravic iz zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu ima zavarovana oseba pravico do proste izbire zdravnika in zdravstvenega zavoda.

Zdravnik, ki ga zavarovana oseba izbere, je njen osebni zdravnik. Zavarovana oseba ima pravico, da poleg splošnega osebnega zdravnika svobodno izbere tudi osebnega zdravnika – specialista s področja ginekologije in pediatrije. Osebni zdravnik zdravi in je pooblaščen, da ugotavlja začasno nezmožnost za delo in druge razloge za zadržanost od dela do 30 dni, napotuje na zdravniško komisijo, k specialistom in v bolnišnico, predpisuje na račun Zavoda zdravila na recept in vodi ter zbira zdravstveno dokumentacijo o zavarovani osebi. Zavarovana oseba si izbere osebnega zdravnika najmanj za dobo enega leta. To obdobje se lahko skrajša, če pride med zdravnikom in zavarovano osebo do nesoglasij in nezaupanja.

Osebni zdravnik lahko pooblastila iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na diagnostiko in zdravljenje, vključno s predpisovanjem zdravil na recept, kot tudi na napotitev na bolnišnično zdravljenje, prenese na ustreznega specialista, napotnega zdravnika oziroma drugega zdravnika v dispanzerski dejavnosti v osnovni zdravstveni dejavnosti, če to narekuje bolnikovo zdravstveno stanje in racionalnost dela.

Način uresničevanja pravice do proste izbire zdravnika in zdravstvenega zavoda uredi Zavod s splošnim aktom.

81. člen

V postopkih za uveljavitev pravic iz zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu sodelujejo zdravniške komisije

kot izvedenski organi, ki jih imenuje upravni odbor skupščine Zavoda. Zdravniške komisije delujejo v senatih najmanj treh članov.

Zdravniška komisija I. stopnje:

- ugotavlja začasno nezmožnost za delo nad 30 dni;
- presoja oceno pooblaščenega zdravnika o začasni nezmožnosti za delo do 30 dni na zahtevo zavarovanca, delodajalca ali zavoda,
- ocenjuje delovno zmožnost, če se zavarovanec ali delodajalec ne strinjata z mnenjem zdravnika, ki je opravil predhodni zdravstveni pregled;
- napotuje na zdraviliško zdravljenje;
- presoja upravičenost zahteve po ortopedskem pripomočku pred iztekom trajnostne dobe in o pravici do zahtevnejših ortopedskih pripomočkov;
- presoja o upravičenosti zdravljenja v tujini;
- opravlja druge naloge, določene s splošnim akti Zavoda.

Zdravniška komisija II. stopnje presoja mnenja zdravniške komisije I. stopnje na zahtevo zavarovane osebe, delodajalca ali Zavoda in opravlja druge naloge, določene s statutom Zavoda.

Delo zdravniških komisij uredi Zavod s splošnim aktom.

82. člen

Zavarovana oseba in delodajalec imata pravico zahtevati presojo mnenja pooblaščenega zdravnika in zdravniške komisije I. stopnje.

Zahtevo lahko vloži v treh dneh od dne, ko je bilo mnenje sporočeno.

Mnenje pooblaščenega zdravnika presoja zdravniška komisija I. stopnje, ki mora svoje mnenje pisno sporočiti zavarovani osebi oziroma delodajalcu najpozneje v osmih dneh.

Mnenje zdravniške komisije I. stopnje presoja zdravniška komisija II. stopnje, ki mora svoje mnenje pisno sporočiti zavarovani osebi oziroma delodajalcu najpozneje v 15 dneh.

83. člen

Če zavarovana oseba ali delodajalec ni zadovoljen z mnenjem zdravniške komisije II. stopnje ali, če ta ne sporoči mnenja v 15 dneh, lahko v nadaljnjih osmih dneh zahteva izdajo odločbe.

Odločbo na zahtevo iz prejšnjega odstavka izda enota na sedežu Zavoda.

Odločba je dokončna v upravnem postopku.

84. člen

O pravici do nadomestila, pogrebne in posmrtnine ter povračila potnih stroškov, odloča:

- na prvi stopnji območna enota Zavoda,
- na drugi stopnji posebna enota na sedežu Zavoda.

85. člen

Za postopek, v katerem se odloča o pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, se uporablja zakon o splošnem upravnem postopku, če s tem zakonom ni drugače določeno.

VI. POVRNITEV ŠKODE

86. člen

Zavod ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od tistega, ki je namenoma ali iz velike malomarnosti povzročil bolezen, poškodbo ali smrt zavarovane osebe.

Za škodo, ki jo povzroči v primerih iz prejšnjega odstavka delavec pri delu ali v zvezi z delom, je odgovoren delodajalec.

Povrnitev povzročene škode iz prejšnjega odstavka ima Zavod pravico zahtevati tudi od delavca, če je povzročil bolezen, poškodbo ali smrt zavarovane osebe s kaznivim dejanjem.

87. člen

Zavod ima pravico zahtevati, da povzročeno škodo povrne delodajalec, če je bolezen, poškodba ali smrt zavarovane osebe posledica tega, ker niso bili izvedeni ustrezni higiensko-sanitarni ukrepi, ukrepi varstva pri delu ali drugi ukrepi, predpisani ali odrejeni za varnost ljudi.

Zavod ima pravico zahtevati, da povzročeno škodo povrne delodajalec tudi, če nastane škoda zaradi tega, ker je bilo delovno razmerje sklenjeno brez predpisanega zdravstvenega pregleda z osebo, ki zdravstveno ni bila sposobna za opravljanje določenih del oziroma nalog, kar se je pozneje ugotovilo z zdravstvenim pregledom.

88. člen

Zavod ima pravico zahtevati, da povzročeno škodo povrne delodajalec, če je škoda nastala zato, ker Zavod ni dobil podatkov ali je dobil neresnične podatke o dejstvih, od katerih je odvisna pravica do zdravstvenega zavarovanja.

Zavod ima pravico zahtevati, da povzročeno škodo povrne zavarovana oseba, ki je sama dolžna dajati podatke o zdravstvenem zavarovanju, če je škoda nastala zato, ker zavarovana oseba ni dala podatkov ali ker je dala neresnične podatke.

89. člen

V primerih iz 86. in 87. člena tega zakona se šteje, da je Zavod imel škodo, ne glede na to, da so nevarnosti zajete z zdravstvenim zavarovanjem po tem zakonu.

90. člen

Pri ugotavljanju pravice do povrnitve škode, povzročene Zavodu, se uporabljajo določila zakona o obligacijskih razmerjih, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

91. člen

Odškodnina, ki jo ima Zavod pravico zahtevati v primerih iz 86., 87. in 88. člena tega zakona, obsega stroške za zdravstvene in druge storitve ter zneske denarnih nadomestil in drugih dajatev, ki jih plačuje Zavod.

92. člen

Če Zavod ugotovi, da je nastala škoda, zahteva od zavarovane osebe ali delodajalca, da jo povrne v določenem roku.

Če škoda ni povrnjena v določenem roku, uveljavlja Zavod odškodninski zahtevek pri pristojnem sodišču.

93. člen

Zavarovana oseba, ki ji je bil na račun Zavoda izplačan denarni znesek, do katerega ni imela pravice, mora vrniti prejeti znesek v skladu z določili zakona o obligacijskih razmerjih.

Terjatve iz prejšnjega odstavka zastarajo v treh letih od vsakokratnega izplačila posamičnega zneska.

94. člen

Zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravstveni delavec odgovarja Zavodu za škodo, ki jo povzroči pri oprav-

ljanju ali v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti v skladu z določili zakona o obligacijskih razmerjih.

Zavarovani osebi odgovarja za povzročeno škodo Zavod v skladu z določbami zakona o obligacijskih razmerjih.

Tretji del

KAZENSKKE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

I. KAZENSKKE DOLOČBE

95. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek delodajalec:

1. če ne izvaja obveznosti iz 9. člena tega zakona;
2. če sklene delovno razmerje z osebo brez predhodnega zdravstvenega pregleda, predpisanega v prvem odstavku 10. člena tega zakona;
3. če ne zagotavlja specialnih, obdobjnih in drugih zdravstvenih pregledov delavcev iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 10. člena tega zakona;
4. če ne vloži prijave v zavarovanje v roku, določenem v drugem odstavku 78. člena tega zakona;
5. če odreče ali omeji pravice, ki pripadajo zavarovani osebi na podlagi tega zakona;
6. če omogoči uveljavljanje pravice osebi, ki ji po tem zakonu pravica ne pripada, ali ji omogoči uveljavljanje pravice v večjem obsegu, kot ji pripada.

Z denarno kaznijo najmanj 5.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

96. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zavezanec za plačilo prispevkov po tem zakonu, če ne da Zavodu predpisanih podatkov, če da nepravilne podatke in obvestila, ali če prepreči ogled na samem kraju ali pregled poslovnih knjig in evidenc, ki se nanašajo na zagotavljanje pravic iz zdravstvenega zavarovanja.

Z denarno kaznijo najmanj 5.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

II. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

97. člen

Zavod začne z delom 1. 3. 1992.

Republiška uprava za zdravstveno varstvo kot organ v sestavi Ministrstva za zdravstvo, družino in socialno varstvo preneha z 29. 2. 1992.

98. člen

Vlada Republike Slovenije imenuje s 1. 3. 1992 vršilca dolžnosti direktorja Zavoda, ki organizira in vodi delo zavoda pod nadzorstvom Vlade Republike Slovenije do konstituiranja začasne skupščine zavoda.

Vlada Republike Slovenije odloča o vprašanih iz pristojnosti skupščine Zavoda do konstituiranja začasne skupščine Zavoda.

Skupščina Republike Slovenije v 30. dneh po uveljavitvi zakona imenuje začasno skupščino Zavoda na predlog gospodarskih zbornic in drugih splošnih združenj, sindikatov, organizacij upokojujencev in invalidov.

Mandat začasne skupščine in vršilca dolžnosti direktorja Zavoda traja najdalj eno leto.

99. člen

Zavod z dnem, določenim za začetek dela, prevzame delavce Republiške uprave za zdravstveno varstvo kot tudi premoženje, arhiv, dokumentacijo in sredstva, s katerimi je upravljala Republiška uprava za zdravstveno varstvo.

Na Zavod se ne prenesejo neporavnane obveznosti republiškega in občinskih proračunov, nastale do 29. 2. 1992.

100. člen

Skupščina zavoda najpozneje v treh mesecih od dneva, določenega za začetek dela Zavoda, sprejme začasni statut in druge splošne akte, potrebne za uresničevanje obveznega zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu.

101. člen

Skupščina Republike Slovenije določi stopnje prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje po tem zakonu za leto 1992 na predlog Vlade Republike Slovenije.

Dokler niso določene stopnje prispevkov iz prejšnjega odstavka, se plačujejo prispevki po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

Zavezanci za plačilo prispevkov plačujejo prispevke za zdravstveno varstvo od 1. 3. 1992 na račun Zavoda.

102. člen

Izhodišča iz 63. člena tega zakona za obdobje od 1. 3. 1992 dalje se sprejmejo najpozneje do 30. 4. 1992.

103. člen

Zavod uvede prostovoljno zavarovanje za pravice do zdravstvenih storitev iz 2. do 6. točke 23. člena tega zakona najpozneje do 1. 9. 1992.

Do začetka izvajanja prostovoljnega zavarovanja, vendar najdlje do 31. 12. 1992, se ne uporabljajo določbe 2. do 6. točke prvega odstavka ter drugega in tretjega odstavka 23. člena tega zakona, 24. člena in 25. člena tega zakona. Pri uveljavljanju pravic do zdravstvenih storitev plačajo zavarovane osebe participacijo, ki jo določi Zavod, razen za zdravstvene storitve iz 1. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona.

Zavarovane osebe, ki izpolnjujejo dohodkovne pogoje za pridobitev pomoči po predpisih o socialnem varstvu, so v celoti ali delno oproščene participacije za storitve iz 2., 3. in 4. točke 23. člena tega zakona.

Obseg in način oprostitve participacije določi Zavod. Delna oprostitve participacije se lahko nanaša na participacijo za posamezno vrsto storitev in na skupni letni znesek, nad katerim zavarovana oseba ni več dolžna plačevati participacije.

104. člen

V prvem letu od začetka izvajanja prostovoljnega zavarovanja je zavarovanim osebam zagotovljeno plačilo zdravstvenih storitev iz obveznega zavarovanja pri Zavodu:

- v višini 99 % za storitve iz 2. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona;
- v višini 95 % za storitve iz 3. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona, razen za storitve iz četrte alinee te točke;
- v višini 85 % za storitve iz četrte alinee 3. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona;
- v višini 80 % za storitve iz 4. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona;
- v višini 60 % za storitve iz 5. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona;

- v višini 50 % za storitve iz 6. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona, razen za storitve iz druge alinee te točke;

- v višini 45 % za storitve iz druge alinee 6. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona.

Zavod v soglasju z Vlado Republike Slovenije določi nadaljnje postopno zniževanje odstotkov vrednosti storitev za pravice iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona, ki se krijejo iz obveznega zavarovanja.

105. člen

Plan zdravstvenega varstva sprejme Skupščina Republike Slovenije v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

106. člen

Dokler ne bodo sprejeti splošni akti Zavoda iz 100. člena tega zakona, se primerno uporabljajo, če niso v nasprotju s tem zakonom:

- samoupravni sporazum o uresničevanju zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 47/87, 42/89 in 18/90),
- samoupravni sporazum o postopkih in načinih o uresničevanju pravic do zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 6/81),
- sklep o plačevanju participacije v zdravstvu (Uradni list RS, št. 10/91-I),
- pravilnik o razvrščanju zdravil (Uradni list RS, št. 45/90, 7/91, 14/91 in 8/91-I),
- sklep o predpisovanju zdravil (Uradni list RS, št. 45/90),
- navodilo o zdravstveni izkaznici in drugih listinah za uresničevanje pravic do zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 29/82).

107. člen

Do sprejema posebnega zakona iz drugega odstavka 76. člena tega zakona Zavod vodi zbirko podatkov o zavarovanih osebah. Zbirka podatkov obsega podatke o zavarovanih in njihovih družinskih članih. V zbirki podatkov se zbirajo naslednji osebni podatki zavarovanih oseb:

- priimek in ime (dekliški priimek),
- datum in kraj rojstva,
- stalno oziromačasno prebivališče (ulica, hišna številka, poštna številka in kraj),
- podlaga za zavarovanje,
- ime in sedež delodajalca,
- datum vstopa v zavarovanje.

108. člen

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve posreduje Zavodu na njegovo zahtevo podatke o stalnem oziromačasnem prebivališču oseb v Republiki Sloveniji. Podjetja, zavodi, druge organizacije, organi in posamezniki, ki zaposlujejo delavce, posredujejo Zavodu na njegovo zahtevo podatke o zavarovanih osebah, ki jih potrebuje za izvajanje svoje dejavnosti.

Zaradi izvajanja programa obveznih cepljenj otrok upravljalet centralnega registra prebivalstva mesečno posreduje Inštitutu za varovanje zdravja in območnim zavodom za zdravstveno varstvo podatke o živorojenih, priseljenih in odseljenih ter umrlih otrocih do pet let starosti, in sicer: ime in priimek otroka, datum rojstva ter stalno prebivališče.

109. člen

Osebe, ki so imele pravico do zdravstvenega varstva po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, se štejejo za zavarovane osebe po tem zakonu, dokler se s pravnomočno odločbo ne ugotovi, da te lastnosti nimajo.

Dokler ne bodo sklenjene ustrezne pogodbe z drugimi republikami na območju SFRJ, najdlje pa do 31. 12. 1992, so ožji družinski člani zavarovancev, ki imajo stalno prebivališče na območju drugih republik, zavarovani po tem zakonu.

110. člen

Zavod sprejme splošni akt o delu zdravniških komisij in imenuje zdravniške komisije najpozneje do 30. 4. 1992.

Do 30. 4. 1992 opravljajo naloge zdravniških komisij I. stopnje konziliji zdravnikov v zdravstvenih zavodih po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

Vršilec dolžnosti direktorja Zavoda v 15 dneh po uveljavitvi zakona določi zdravniške konzilije, ki začasno opravljajo naloge zdravniških komisij II. stopnje.

111. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, izda izvršilne predpise v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Do izdaje izvršilnih predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo izvršilni predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

112. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati:

- zakon o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 1/80), 45/82, 42/85, 32/89 in Uradni list RS, št. 8/90) razen v delu, ki se nanaša na zdravstvene organizacije in zdravstvene delavce,

- določbe zakona o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje (Uradni list RS, št. 48/90), ki se nanašajo na zavezanke, osnove in stopnje prispevkov za zdravstveno varstvo.

113. člen

Ta zakon začne veljati 1. 3. 1992, razen določb 98. in 108. člena tega zakona, ki začnejo veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 500-01/91-2/15

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

**Predsednik
dr. France Bučar l. r.**

460.

Na podlagi prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o zdravstveni dejavnosti

Razglasi se zakon o zdravstveni dejavnosti, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora in Zbora združenega dela dne 12. februarja 1992 in na seji Zbora občin dne 22. januarja 1992.

Št. 0100-46/92

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Predsednik
Milan Kučan l. r.**

Z A K O N O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Zdravstvena dejavnost obsega ukrepe in aktivnosti, ki jih po medicinski doktrini in ob uporabi medicinske tehnologije opravljajo zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju bolnikov in poškodovancev.

Ta zakon ureja vsebino in opravljanje zdravstvene dejavnosti, javno zdravstveno službo ter povezovanje zdravstvenih organizacij in zdravstvenih delavcev v zbornice in združenja.

2. člen

Zdravstvena dejavnost se opravlja na primarni, sekundarni in terciarni ravni.

Zdravstvena dejavnost na primarni ravni obsega osnovno zdravstveno dejavnost in lekarniško dejavnost.

Zdravstvena dejavnost na sekundarni ravni obsega specialistično ambulantno in bolnišnično dejavnost.

Zdravstvena dejavnost na terciarni ravni obsega opravljanje dejavnosti klinik in inštitutov ter drugih pooblaščenih zdravstvenih zavodov.

Kot posebna specialistična dejavnost se na sekundarni in terciarni ravni opravlja socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost.

3. člen

Zdravstveno dejavnost lahko opravljajo na podlagi dovoljenja ministrstva, pristojnega za zdravstvo, domače in tuje pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje.

Zdravstveno dejavnost kot javno službo pod enakimi pogoji opravljajo javni zdravstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe na podlagi koncesije.

Dejavnost klinik in inštitutov, socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost, lekarniška dejavnost, preskrba s krvjo, krvnimi pripravki in z organi za presajanje ter mrliško pregledna služba se opravljajo samo kot javna služba.

4. člen

Zdravstvena dejavnost kot javna služba se opravlja v okviru mreže javne zdravstvene službe.

Merila za postavitev mreže javne zdravstvene službe se določijo s planom zdravstvenega varstva Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: plan zdravstvenega varstva) ob upoštevanju:

- zdravstvenega stanja, števila, starostne in socialne strukture prebivalcev,

- enakih pogojev oziroma možnosti za uporabo zdravstvenih storitev,

- potrebnega obsega posamezne dejavnosti iz 2. člena tega zakona,

- stopnje urbanizacije območij, specifičnosti poselitve in dostopnosti na demografsko ogroženih območjih ter stanja onesnaženosti okolja in

- gospodarskih možnosti.

5. člen

Mrežo javne zdravstvene službe na primarni ravni določa in zagotavlja občina oziroma mesto.

Republika Slovenija sodeluje pri zagotavljanju mreže javne zdravstvene službe na primarni ravni na demografsko ogroženih območjih v skladu s planom zdravstvenega varstva.

Republika Slovenija izjemoma določa in zagotavlja na primarni ravni mrežo javne zdravstvene službe za zdravstveno varstvo študentov.

Mrežo javne zdravstvene službe na sekundarni in terciarni ravni zagotavlja Republika Slovenija.

Mrežo javne zdravstvene službe na sekundarni ravni določa Republika Slovenija po predhodnem mnenju zainteresiranih občin oziroma mesta.

Pri zagotavljanju ustreznih prostorov lahko zasebni zdravstveni delavec kandidira za prostore javne zdravstvene službe. Če za iste prostore kandidirata javni zdravstveni zavod in zasebni zdravstveni delavec, jih ustanovitelj dodeli tistemu, ki ponudi boljše pogoje.

6. člen

Javna zdravstvena služba mora biti organizirana tako, da je vsem prebivalcem Republike Slovenije zagotovljena vedno dostopna nujna medicinska pomoč, vključno z nujnimi reševalnimi prevozi in preskrbo z nujnimi zdravili, čimprej in čimbliže njihovem nastanku in med transportom.

Pogoje in način izvajanja nujne medicinske pomoči ter izvajanje v posebnih pogojih se uredi s posebnimi predpisi.

II. VSEBINA IN ORGANIZACIJSKE OBLIKE ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

Zdravstvena dejavnost na primarni ravni

7. člen

Osnovna zdravstvena dejavnost obsega:

- spremljanje zdravstvenega stanja prebivalcev in predlaganje ukrepov za varovanje, krepitev in izboljšanje zdravja ter preprečevanje, odkrivanje, zdravljenje in rehabilitacijo bolnikov in poškodovancev;
- preventivno zdravstveno varstvo rizičnih skupin in drugih prebivalcev v skladu s programom preventivnega zdravstvenega varstva in z mednarodnimi konvencijami;
- zdravstveno vzgojo ter svetovanje za ohranitev in krepitev zdravja;
- preprečevanje, odkrivanje in zdravljenje ustnih in zobnih bolezni ter rehabilitacijo;
- zdravstveno rehabilitacijo otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju;
- patronažne obiske, zdravstveno nego, zdravljenje in rehabilitacijo bolnikov na domu ter oskrbovancev v socialnovarstvenih in drugih zavodih;
- nujno medicinsko pomoč in reševalno službo, če ta ni organizirana pri bolnišnici;
- zdravstvene preglede športnikov;
- zdravstvene preglede nabornikov;
- ugotavljanje začasne nezmožnosti za delo;
- diagnostične in terapevtske storitve.

Naloga zdravstvenih delavcev v osnovni zdravstveni dejavnosti na posameznem območju je tudi povezovanje in sodelovanje z drugimi zdravstvenimi ter s socialnovarstvenimi, vzgojnoizobraževalnimi in drugimi zavodi, podjetji, organizacijami ter posamezniki za oblikovanje in izvajanje programov za krepitev, ohranitev in povrnitev zdravja.

8. člen

Osnovno zdravstveno dejavnost opravljajo zdravstveni domovi, zdravstvene postaje in zasebni zdravstveni delavci.

V okviru osnovne zdravstvene dejavnosti opravljajo socialnovarstveni zavodi in zavodi za usposabljanje in izobraževanje otrok in mladostnikov z motnjami v duševnem in telesnem razvoju zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo za svoje oskrbovance.

Zavodi iz prejšnjega odstavka lahko organizirajo za svoje varovance tudi drugo osnovno zdravstveno dejavnost in specialistično konziliarno dejavnost v skladu z naravo dejavnosti zavoda in z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveno nego in drugo osnovno zdravstveno dejavnost lahko v skladu z mrežo javne zdravstvene službe organizirajo za svoje varovance tudi kazenski in vzgojni zavodi.

9. člen

Zdravstveni dom je zdravstveni zavod, ki ima organizirano najmanj preventivno zdravstveno varstvo vseh skupin prebivalcev, nujno medicinsko pomoč, splošno medicino, zdravstveno varstvo žensk, otrok in mladine, patronažno varstvo ter laboratorijsko in drugo diagnostiko. Na svojem območju zdravstveni dom zagotavlja tudi družinsko medicino ter preventivno in kurativno zobozdravstvo, medicino dela ter fizioterapijo, če opravljanje teh dejavnosti ni drugače urejeno. Zdravstveni dom zagotavlja tudi reševalno službo, če ta služba ni organizirana v bolnišnici.

Zdravstveni dom za študente skrbi za zdravje študentov in ima organizirano preventivno in kurativno zdravstveno dejavnost splošne medicine, zobozdravstva, specialistično-ambulantne dejavnosti, laboratorijsko in drugo diagnostiko ter terapijo za potrebe študentov. Druge zdravstvene dejavnosti lahko izvaja sam ali v dogovoru z drugimi zdravstvenimi zavodi v skladu z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveni dom za študente se lahko ustanovi kot samostojni zavod ali organizira kot enota zdravstvenega doma.

Zdravstveni dom lahko izvaja tudi specialistično ambulantno dejavnost za področja, ki niso vezana na bolnišnično zdravljenje, v skladu z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveni dom se ustanovi za območje občine, več občin ali mesta ob upoštevanju zbolewnosti prebivalstva, naseljenosti in prometnih povezav.

10. člen

V zdravstveni postaji se izvaja najmanj nujna medicinska pomoč, splošna medicina in zdravstveno varstvo otrok in mladine oziroma družinska medicina ter osnovne diagnostične preiskave. Za zagotavljanje drugih dejavnosti iz prvega odstavka 7. člena tega zakona se zdravstvena postaja povezuje z najbližjim zdravstvenim domom.

11. člen

Delodajalci lahko organizirajo opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti za svoje delavce v obratnih ambulantah. Obratna ambulanta zagotavlja najmanj nujno medicinsko pomoč in medicino dela.

12. člen

Če v občini ali mestu ni zdravstvenega doma, mora občina oziroma mesto v sodelovanju z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije zagotoviti izvajanje preventivnih in drugih programov v osnovnem zdravstvenem varstvu s pogodbo z drugim zdravstvenim domom, zdravstveno postajo ali z zasebnimi zdravstvenimi delavci, ki opravljajo javno zdravstveno službo na podlagi koncesije.

Zdravstvena dejavnost na sekundarni ravni

Specialistična ambulantna dejavnost

13. člen

Specialistična ambulantna dejavnost kot nadaljevanje oziroma dopolnitev osnovne zdravstvene dejavnosti obsega poglobljeno diagnostiko, zdravljenje bolezni ali bolezenskih stanj ter izvajanje ambulantne rehabilitacije.

Specialistično ambulantno dejavnost opravljajo bolnišnice, zdravilišča ali zasebni zdravniki specialisti posameznih strok.

Zdravniki, ki opravljajo specialistično ambulantno dejavnost kot zasebni zdravniki ali v specialistični dejavnosti v zdravstvenem domu ali v zdravilišču, se v strokovnih in organizacijskih vprašanjih povezujejo z ustrezno bolnišnico.

14. člen

Specialistična ambulantna dejavnost mora imeti za svoje potrebe organizirano ustrezno laboratorijsko in drugo diagnostično dejavnost.

Specialistična bolnišnična dejavnost

15. člen

Specialistična bolnišnična dejavnost obsega poglobljeno diagnostiko, zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo, zdravstveno nego, nastanitev in prehrano v splošnih in specialnih bolnišnicah.

Dejavnost iz prejšnjega odstavka opravlja bolnišnica, ki mora imeti v svoji sestavi poleg posteljnih zmogljivosti enote za:

- specialistično ambulantno zdravljenje;
- nujno medicinsko pomoč;
- anesteziološka dejavnost z reanimacijo;
- laboratorijsko, rentgensko in drugo diagnostiko v skladu s svojo strokovno usmeritvijo;
- preskrbo z zdravili.

Bolnišnica mora imeti zagotovljeno:

- reševalno službo;
- ambulantno medicinsko rehabilitacijo;
- preskrbo s krvjo in krvnimi pripravki, če to zahteva narava njenega dela (oddelek za transfuzijo krvi);
- patoanatomsko dejavnost.

Bolnišnica lahko opravlja tudi dispanzersko dejavnost s področja pulmologije, nevropsihiatrije, dermatovenerologije in ginekologije, če te dejavnosti niso organizirane v osnovni zdravstveni dejavnosti.

16. člen

Po svojem namenu so bolnišnice splošne in specialne.

Splošna bolnišnica je zdravstveni zavod za zdravljenje več vrst bolezni, ki ima specialistično ambulantno dejavnost in posteljne zmogljivosti najmanj za področje interne medicine, kirurgije, pediatrije in ginekologije ali porodniške dejavnosti.

Specialna bolnišnica je zdravstveni zavod za specialistično ambulantno in bolnišnično zdravljenje določene bolezni oziroma določene skupine prebivalcev, ki mora izpolnjevati vse pogoje za bolnišnico, le da ima posteljne, diagnostične in druge zmogljivosti prilagojene svojemu namenu.

Zdravstvena dejavnost na terciarni ravni

17. člen

Dejavnost klinik in inštitutov obsega znanstvenoraziskovalno in vzgojnoizobraževalno delo za medicinsko

fakulteto in druge visoke in višje šole ter opravljanje najzahtevnejših zdravstvenih storitev na ambulantni ali bolnišnični način, ki jih zaradi strokovne, kadrovske, tehnološke in organizacijske zahtevnosti ni možno niti ni smotno opravljati na nižjih ravneh.

Zdravstvene storitve oziroma programe, ki se opravljajo na terciarni ravni, določi ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

V okviru svoje dejavnosti klinike in inštituti opravljajo najzahtevnejše specialistično ambulantno in bolnišnično zdravljenje, oblikujejo doktrino stopenjske diagnostike in zdravljenja na svojem področju ter jo posredujejo drugim bolnišnicam, zdravnikom in drugim zdravstvenim delavcem. Klinike in inštituti sodelujejo s pristojnimi zbornicami pri oblikovanju in izvajajo podiplomsko izobraževanje zdravnikov, zobozdravnikov, drugih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev z visoko izobrazbo.

18. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, lahko na predlog medicinske fakultete bolnišnici oziroma njenemu oddelku podeli naziv klinika ali inštitut, če ta izpolnjuje pedagoške, raziskovalne, strokovne, kadrovske in druge pogoje, ki jih predpiše minister, pristojen za zdravstvo.

Če bolnišnica oziroma njen oddelek ne izpolnjuje več predpisanih pogojev iz prejšnjega odstavka, ministrstvo, pristojno za zdravstvo, odvzame naziv.

Druga zdravstvena dejavnost

Zdraviliška zdravstvena dejavnost

19. člen

Zdraviliška zdravstvena dejavnost obsega preventivno varstvo ter specialistično ambulantno in bolnišnično rehabilitacijo s souporabo naravnih zdravilnih sredstev.

Dejavnost iz prejšnjega odstavka izvajajo naravna zdravilišča, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določi minister, pristojen za zdravstvo.

Lekarniška dejavnost ter preskrba z ortopedskimi in drugimi pripomočki

20. člen

Lekarniška dejavnost se izvaja v skladu s posebnim zakonom.

Preskrbo z ortopedskimi in drugimi pripomočki opravljajo podjetja, zavodi in zasebniki. Inštitut za rehabilitacijo oblikuje doktrino na tem področju in spremlja njeno izvajanje.

Preskrba s krvjo in krvnimi pripravki ter z organi za presajanje

21. člen

Preskrbo s krvjo in krvnimi pripravki zagotavljajo v sodelovanju s humanitarnimi organizacijami Zavod Republike Slovenije za transfuzijo krvi in oddelki za transfuzijo krvi pri bolnišnicah. Zavod Republike Slovenije za transfuzijo krvi oblikuje doktrino, spremlja njeno izvajanje in strokovno povezuje oddelke za transfuzijo krvi pri bolnišnicah.

Preskrbo z organi za presajanje ureja poseben zakon.

Socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost

22. člen

Socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost obsega:

– proučevanje in spremljanje zdravstvenega stanja in drugih razmer, ki vplivajo na zdravje prebivalstva, ter spremljanje izvajanja ukrepov za odkrivanje in odpravljanje zdravju škodljivih ekoloških in drugih dejavnikov ter ukrepov za krepitev, ohranitev in povrnitev zdravja ljudi;

– pripravljanje strokovnih podlag za razvoj in organizacijo zdravstvene dejavnosti in za učinkovito zdravstveno ekonomiko ter upravljanje pri uresničevanju zdravstvenega varstva;

– strokovno izobraževalno, znanstvenoraziskovalno in strokovno publicistično delo na tem področju;

– načrtovanje, predlaganje in usklajevanje ukrepov in postopkov za napredek zdravstvene vzgoje in zdravstvene kulture prebivalstva;

– sodelovanje pri oblikovanju in izvajanju zdravstvenega in zdravstveno-ekološkega informacijskega sistema.

23. člen

Za izvajanje nalog iz prejšnjega člena se za območje Republike Slovenije ustanovi Inštitut za varovanje zdravja, za območje več občin pa območni zavodi za zdravstveno varstvo.

Inštitut za varovanje zdravja in območni zavodi za zdravstveno varstvo so dolžni izvajati socialnomedicinsko, higiensko, epidemiološko in zdravstveno-ekološko dejavnost z uporabo sodobnih metod, postopkov in opreme na področju biostatističnih, epidemioloških, higienskih, ekoloških, socioloških, ekonomskih, organizacijskih in drugih ved ter zagotoviti ustrezno laboratorijsko podporo in pogoje za terensko delo. Inštitut vodi baze podatkov in evidence s področja zdravstvenega in socialnega varstva v skladu s posebnim zakonom.

24. člen

Inštitut za varovanje zdravja opravlja znanstvenoraziskovalno in vzgojnoizobraževalno delo na svojem področju, pripravlja strokovne podlage za načrtovanje zdravstvenega varstva, za sprejemanje odločitev s tega področja in za strokovne naloge iz pristojnosti zdravniške zbornice; opravlja strokovne naloge za Svet za zdravje in za Republiški sanitarni inšpektorat ter se v zvezi s svojo dejavnostjo povezuje z drugimi zavodi na terciarni ravni.

Inštitut usklajuje in predlaga ter v sodelovanju z območnimi zavodi za zdravstveno varstvo izvaja program socialnomedicinske, higienske, epidemiološke in zdravstveno-ekološke dejavnosti za območje Republike Slovenije.

Pri uresničevanju svojega programa sodelujejo Inštitut za varovanje zdravja in območni zavodi za zdravstveno varstvo ter ustrezni inštituti medicinske fakultete kot enoten strokovno tehnološki sistem na podlagi metodološke in vsebinske poenotenosti.

III. ZDRAVSTVENI ZAVODI

25. člen

Javni zdravstveni zavod na primarni ravni se lahko ustanovi, spremeni ali razširi dejavnost ali preneha le s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravstvo in po predhodnem mnenju Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Mnenje Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije je potrebno tudi za ustanovitev, spremembo ali razširitev dejavnosti in za prenehanje javnih zdravstvenih zavodov, ki opravljajo zdravstvene storitve na sekundarni in terciarni ravni.

26. člen

Strokovne in tehnične pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod, ter postopek njihove verifikacije in preverjanja predpiše minister, pristojen za zdravstvo, ekološke pogoje pa v sodelovanju z ministrom, pristojnim za varstvo okolja.

27. člen

Ustanovitelj zdravstvenega zavoda mora zagotoviti ustrezne materialne pogoje za delo zavoda in za razširitev zmogljivosti.

28. člen

Zdravstveni zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki:

– ustanovitelja,

– zdravnikov, drugih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev v zavodu,

– zavarovancev oziroma drugih uporabnikov.

Svet javnega zdravstvenega zavoda, ki opravlja dejavnost na sekundarni ravni, sestavljajo tudi predstavniki občin oziroma mesta, na katerih območju zavod opravlja dejavnost.

Predstavnike uporabnikov imenuje Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije; če zdravstveni zavod opravlja zdravstvene storitve na njegov račun.

Sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu določi ustanovitelj z aktom o ustanovitvi.

29. člen

Direktorja zdravstvenega zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda s soglasjem ustanovitelja.

Direktor zdravstvenega zavoda mora imeti visoko strokovno izobrazbo in najmanj 5 let delovnih izkušenj.

Če poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda nista ločeni, mora imeti direktor visoko strokovno izobrazbo ustrezne zdravstvene smeri.

Če sta poslovodna funkcija in funkcija strokovnega vodenja zdravstvenega zavoda ločeni, vodi strokovno delo zdravstvenega zavoda strokovni vodja, ki mora imeti visoko izobrazbo ustrezne zdravstvene smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj.

30. člen

Kolegijski strokovni organ zdravstvenega zavoda je strokovni svet. Naloge, sestavo in način oblikovanja strokovnega sveta določa statut zavoda.

31. člen

Sredstva za delo pridobiva zdravstveni zavod:

– iz sredstev ustanovitelja v skladu z aktom o ustanovitvi,

– s plačili za storitve,

– po pogodbi z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije,

– po pogodbi z ministrstvom, pristojnim za zdravstvo, za naloge, ki se na podlagi zakona financirajo iz republiškega proračuna,

– iz drugih virov na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom zavoda.

32. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, s soglasjem ministra, pristojnega za izobraževanje, predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod za opravljanje praktičnega pouka za učence in študente medicinske fakultete in drugih zdravstvenih šol.

Zavodu, ki izpolnjuje predpisane pogoje za dejavnost iz prejšnjega odstavka, ministrstvo, pristojno za zdravstvo podeli naziv učni zavod.

33. člen

Zdravstveni zavod iz prejšnjega člena je dolžan omogočiti praktični pouk učencev in študentov.

Postopek izobraževanja in način opravljanja vzgojno-izobraževalnih storitev določi minister, pristojen za izobraževanje, s soglasjem ministra, pristojnega za zdravstvo.

Medsebojne pravice in obveznosti pri praktičnem zdravstvenem izobraževanju določita zdravstveni in izobraževalni zavod s pogodbo.

34. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, predpiše v sodelovanju s pristojno zbornico pogoje, ki jih mora za izvajanje pripravništva, sekundariata in specializacije izpolnjevati zdravstveni zavod.

Zdravstveni zavodi, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, so dolžni sprejeti na usposabljanje in zaposliti pripravnike in sekundarije oziroma sprejeti na usposabljanje specializante.

Zdravstveni zavod sprejme na usposabljanje zdravnike sekundarije tudi če ima že zasedena vsa z normativi predvidena delovna mesta. Sredstva za plačilo osebnih dohodkov, prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zdravstveno zavarovanje zagotavlja proračun Republike Slovenije.

IV. ZASEBNA ZDRAVSTVENA DEJAVNOST

35. člen

Zasebni zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec (v nadaljnjem besedilu: zasebni zdravstveni delavec) lahko opravlja zasebno zdravstveno dejavnost pod naslednjimi pogoji:

- da ima zahtevano izobrazbo za opravljanje predvidene dejavnosti in je usposobljen za samostojno delo v skladu s 64. in 66. členom tega zakona,
- da ni v delovnem razmerju,
- da mu ni s pravnomočno sodbo sodišča prepovedano opravljanje zdravstvene službe oziroma poklica,
- da ima zagotovljene ustrezne prostore, opremo in, če zahteva narava dela, tudi ustrezne kadre,
- da pridobi mnenje pristojne zbornice oziroma strokovnega združenja, če ni organizirane pristojne zbornice.

Šteje se, da ima zasebni zdravstveni delavec zagotovljene ustrezne prostore in opremo tudi, če sklene pogodbo o najemu oziroma uporabi z ustreznim zdravstvenim zavodom oziroma drugo pravno ali fizično osebo.

Zdravstveni delavec, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, lahko prične opravljati zasebno zdravstveno dejavnost z dnem izdaje odločbe o vpisu v register zasebnih zdravstvenih delavcev.

Strokovne, tehnične in druge pogoje za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti in vodenje registra zasebnih zdravstvenih delavcev predpiše minister, pristojen za zdravstvo.

36. člen

Zasebni zdravnik mora poleg drugih zdravstvenih storitev svojim bolnikom v skladu z naravo svoje dejavnosti zagotavljati tudi stalno dostopno nujno medicinsko pomoč, reševalni prevoz, laboratorijske in druge diagnostične in terapevtske postopke. V ta namen se povezuje in sodeluje z najbližjim zdravstvenim domom, drugimi zdravstvenimi zavodi ali z drugimi zasebnimi zdravstvenimi delavci.

Za opravljanje zahtevnejše ali obsežnejše dejavnosti se zasebni zdravniki lahko povezujejo v zdravniške zadruge.

37. člen

Zasebni zdravstveni delavec lahko omogoči opravljanje praktičnega pouka učencem in študentom ter pripravništva, sekundariata in specializacije v skladu s svojo dejavnostjo in s programom izobraževanja pod pogoji, predpisanimi po 32. in 34. členu tega zakona.

38. člen

Zasebne zdravstvene dejavnosti ni mogoče opravljati na naslednjih področjih:

- preskrba s krvjo, krvnimi pripravki, odvzem in hranjenje človeških organov za presajanje,
- socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost,
- patoanatomska dejavnost.

Mrliško pregledno službo lahko na podlagi pooblastila občinskega upravnega organa, pristojnega za zdravstvo, izjemoma opravlja tudi zdravnik, ki opravlja zasebno zdravstveno dejavnost na podlagi koncesije.

39. člen

Izbris iz registra zasebnih zdravstvenih delavcev se opravi, če zasebni zdravstveni delavec:

- ne začne opravljati dejavnosti v enem letu po vpisu v register,
- odjavi opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti,
- umre,
- mu je s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje dejavnosti oziroma poklica,
- opravlja dejavnost v nasprotju z vpisom v register,
- se ugotovi, da več ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti.

40. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, vodi register zasebnih zdravstvenih delavcev, ki vsebuje osebne podatke zdravstvenega delavca, izobrazbo, vrsto dejavnosti, sedež in obseg dejavnosti ter datum začetka dejavnosti.

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, izda odločbo o vpisu v register oziroma o izbrisu iz registra.

Zoper odločbo o vpisu in izbrisu iz registra ni pritožbe.

V. KONCESIJA ZA OPRAVLJANJE JAVNE SLUŽBE V ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

41. člen

Javno službo v zdravstveni dejavnosti lahko opravljajo na podlagi koncesije domače in tuje pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje.

Zasebni zdravstveni delavec mora zahtevo iz druge alineje 35. člena tega zakona izpolniti ob začetku izvajanja koncesije.

42. člen

Koncesijo za opravljanje javne službe v osnovni zdravstveni dejavnosti podeli z odločbo občinski oziroma mestni upravni organ, pristojen za zdravstvo, s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravstvo.

Koncesijo za opravljanje javne službe v drugih zdravstvenih dejavnostih podeli z odločbo ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

V postopku odločanja morajo organi iz prejšnjih odstavkov pridobiti mnenje Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in pristojne zbornice.

43. člen

S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita razmerja v zvezi z opravljanjem javne službe in pogoje, pod katerimi mora koncesionar opravljati javno službo.

S pogodbo o koncesiji se podrobneje določijo predvsem:

- vrsta zdravstvene dejavnosti,
- obseg izvajanja javne službe,
- začetek izvajanja koncesije,
- rok za odpoved koncesije,
- sredstva, ki jih za opravljanje javne službe zagotavlja koncedent.

44. člen

Kadar se ugotovi, da koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi, odločbo o koncesiji ter pogodbo o koncesiji, mu koncedent določi rok za odpravo pomanjklivosti.

Če koncesionar ugotovljenih pomanjklivosti ne odpravi v določenem roku, se koncesija odvzame z odločbo.

V primeru odvzema koncesije je koncedent dolžan poskrbeti, da bolnike pod enakimi pogoji sprejme v zdravljenje drug zdravstveni zavod ali zasebni zdravstveni delavec, ki opravlja javno službo.

VI. OPRAVLJANJE ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

45. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci opravljajo zdravstveno dejavnost v skladu s sprejeto zdravstveno doktrino in s kodeksom medicinske deontologije oziroma z drugimi strokovnimi in etičnimi kodeksi. Pri opravljanju svojega dela morajo obravnavati vse ljudi pod enakimi pogoji na enak način in spoštovati njihove ustavne in zakonske pravice. Edino merilo prednosti je nujnost zdravstvenega posega.

46. člen

Storitve s področja osnovne zdravstvene dejavnosti opravlja osebni zdravnik s svojimi sodelavci. Ta lahko napoti bolnika tudi k drugim zdravnikom in usklajuje njihove nasvete, vodi pa tudi bolnikovo zdravstveno dokumentacijo. V razmerju do osebnega zdravnika so vsi drugi zdravniki, ki sodelujejo pri zdravstveni obravnavi posameznika na sekundarni in terciarni ravni, napotni zdravniki.

Izvajanje storitev napotnega zdravnika je praviloma časovno omejeno in vezano na napotitev osebnega zdravnika. Le izjemoma, kadar določena kronična bolezen na podlagi strokovnih kriterijev zahteva trajen nadzor na specialistični ravni, lahko napotni zdravnik prevzame bolnika v stalno zdravstveno oskrbo. O tem se mora dogovoriti z bolnikovim osebnim zdravnikom, ki ga mora tudi redno obveščati o bolnikovem zdravstvenem stanju in svojih ukrepih.

47. člen

Vsakdo ima pod enakimi pogoji in v skladu z zakonom pravico:

- do proste izbire zdravnika in zdravstvenega zavoda;
- do posvetovanja z ustreznimi specialisti, ki si jih sam izbere, oziroma da zahteva konziliarni pregled;
- izvedeti za diagnozo svoje bolezni in za obseg, način, kakovost ter predvideno trajanje zdravljenja;

– dati soglasje za kakršen koli medicinski poseg in da je predhodno obveščen o vseh možnih metodah diagnosticiranja in zdravljenja ter njihovih posledicah in učinkih;

- odkloniti predlagane medicinske posege;
- do vpogleda v zdravstveno dokumentacijo, ki se nanaša na njegovo zdravstveno stanje, razen če zdravnik oceni, da bi to škodljivo vplivalo na bolnikovo zdravstveno stanje;
- zahtevati, da zdravstveni delavci in njihovi sodelavci brez njegove izrecne privolitve nikomur ne posredujejo podatkov o njegovem zdravstvenem stanju;
- zahtevati premestitev v drug zdravstveni zavod;
- do ugovora na pristojni organ nadzora, če meni, da niso bila uporabljena dovolj učinkovita sredstva za njegovo zdravljenje ali da so bila kršena etična načela;
- da se seznani s stroški zdravljenja in da zahteva obrazložitev računa za zdravstvene storitve;
- do povračila škode zaradi neustreznega zdravljenja.

Za otroke do 15. leta starosti in za osebe pod skrbništvom uveljavljajo pravice iz prejšnjega odstavka njihovi starši oziroma skrbniki.

48. člen

Brez predhodnega soglasja bolnika se nujni medicinski poseg lahko opravi le, če bolnik zaradi svojega zdravstvenega stanja o tem ne more odločiti.

49. člen

Bolnika, ki zaradi duševne bolezni ogroža svoje življenje ali življenje drugih ljudi ali povzroča veliko škodo sebi ali drugim, je mogoče napotiti in sprejeti na zdravljenje v psihiatrično bolnišnico tudi brez njegove privolitve.

O sprejemu bolnika iz prejšnjega odstavka v psihiatrično bolnišnico mora pooblaščen oseba bolnišnice najkasneje v 48 urah po sprejemu obvestiti pristojno sodišče.

Zdravnik, ki bolnika iz prvega odstavka tega člena pošilja v psihiatrično bolnišnico, sme zahtevati pomoč pristojnih organov za notranje zadeve, če ugotovi, da je zaradi bolnikovega ravnanja neposredno ogrožena varnost ljudi.

50. člen

Vsakdo, ki svoje zdravljenje zaupa zdravstvenemu delavcu, je ustrezno svojemu zdravstvenemu stanju dolžan:

- zdravstvenemu delavcu navesti resnične podatke o svojem zdravstvenem stanju;
- ravnati se po navodilih zdravstvenega delavca;
- aktivno sodelovati pri varovanju, krepitvi in povrnitvi lastnega zdravja.

Če bolnik ne izpolnjuje pogojev in dolžnosti iz prejšnjega odstavka, mu zdravstveni delavec lahko odkloni pomoč, razen nujne medicinske pomoči.

51. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci so dolžni varovati kot poklicno skrivnost podatke o zdravstvenem stanju posameznika in o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

Podatke iz prejšnjega odstavka so dolžne varovati kot poklicno skrivnost tudi osebe, ki so jim ti podatki dosegljivi zaradi narave njihovega dela.

Podatki iz prvega odstavka tega člena se ne smejo dajati drugim ljudem oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkriti posameznika, na katerega se nanašajo. Dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti lahko zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca razreši prizadeta oseba sama ali sodišče, za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom pa starši oziroma skrbniki.

Podatke o zdravstvenem stanju bolnika lahko daje bolnikovim ožjim sorodnikom ali skrbniku le zdravnik, ki bolnika zdravi.

V primeru premetitve ali preselitve bolnika ali če bolnik izbere drugega zdravnika, je potrebno vso pomembno zdravstveno dokumentacijo o bolniku predati zdravniku, ki nadaljuje zdravljenje.

52. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci ne smejo zapustiti delovnega mesta, dokler ne dobijo nadomestitve, čeprav je njihov delovni čas potekel, če bi to pomenilo nevarnost za zdravje ljudi.

V času stavke morajo zdravstveni delavci zagotavljati bolnikom nujno medicinsko pomoč, nego in oskrbo.

53. člen

Zdravstveni zavodi in zasebni zdravniki, ki opravljajo javno zdravstveno službo, morajo glede na naravo dejavnosti zagotoviti stalno dostopno nujno medicinsko pomoč.

Dežurstvo je poseben delovni pogoj, ko mora biti zdravstveni delavec ali zdravstveni sodelavec prisoten v zdravstvenem zavodu, da lahko opravlja nujno medicinsko pomoč.

Stalna pripravljenost je poseben delovni pogoj, ko mora biti delavec vsak čas dosegljiv zaradi opravljanja nujne medicinske pomoči.

54. člen

Zdravstveni zavodi in zasebni zdravstveni delavci so dolžni voditi zdravstveno dokumentacijo in druge evidence v skladu s posebnim zakonom. V ta namen se zdravstveni zavodi in zasebni zdravstveni delavci vključujejo v enoten in usklajen informacijski sistem.

Kadar se osebni podatki o zdravstvenem stanju uporabljajo v znanstvenoraziskovalne namene, se morajo uporabljati na način, ki onemogoča razpoznavo osebe, na katero se nanašajo. To velja tudi za objavo rezultatov znanstvenoraziskovalnega dela.

55. člen

Zdravstveni delavec lahko samostojno opravlja vsako delo, za katero ima ustrezno izobrazbo in je zanj usposobljen ter ima na razpolago ustrezno opremo. Za svoje delo prevzema etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost.

56. člen

Zdravstveni delavec lahko odkloni zdravstveni poseg, če sodi, da ni v skladu z njegovo vestjo in z mednarodnimi pravili medicinske etike.

Zdravstveni delavec mora o svojem ugovoru vesti obvestiti zdravstveni zavod. Zdravstveni zavod mora to upoštevati, vendar bolnikom zagotoviti možnost za nemo-teno uveljavljanje pravic s področja zdravstvenega varstva.

Zdravstveni delavec ne sme odkloniti nujne medicinske pomoči.

57. člen

Preskušanje še nepreverjenih metod preprečevanja, odkrivanja, zdravljenja in rehabilitacije ter preskušanja zdravil in opravljanja drugih biomedicinskih raziskav je dovoljeno le s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravstvo ter s pisnim soglasjem bolnika, za mladoletne osebe in osebe pod skrbništvom pa s pisnim soglasjem staršev oziroma skrbnika.

58. člen

Zdravstveni delavci smejo uporabljati samo preverjene in strokovno neoporečne dopolnilne tradicionalne in

alternativne oblike diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije, ki ne škodujejo zdravju ljudi in jih odobri ministrstvo, pristojno za zdravstvo s soglasjem medicinsko-etične komisije.

59. člen

Po tem zakonu so dovoljene samo tiste dopolnilne tradicionalne in alternativne oblike diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije, ki ne škodujejo zdravju ljudi.

Pogoje za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka in postopek za njeno odobritev določi minister, pristojen za zdravstvo.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena izdaja in odvzema ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

Izvajalec dejavnosti iz prvega odstavka tega člena mora o svojem delu voditi dokumentacijo, ki jo določi minister, pristojen za zdravstvo.

60. člen

Za dajanje soglasij k zasnovi znanstvenoraziskovalnih projektov ter za proučevanje vprašanj iz 57., 58. in 59. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za zdravstvo oblikuje medicinsko-etično komisijo, ki jo sestavljajo priznani strokovnjaki in zdravstveni delavci.

Sestavo, pristojnosti in način dela komisije določi minister, pristojen za zdravstvo.

61. člen

Za vsako umrlo osebo je treba ugotoviti čas in vzrok smrti, kar lahko opravi le za to pooblaščen zdravnik.

Bolnik, ki umre v zdravstvenem zavodu ali pri zasebnem zdravstvenem delavcu, mora biti obduciran. Strokovni vodja zdravstvenega zavoda ali oddelka lahko po svoji presoji ali na željo svojcev odloči, da se obdukcija opusti, če je vzrok smrti nesporen in če zdravnik, ki je umrlega zdravil, s tem soglaša.

Minister, pristojen za zdravstvo, predpiše natančnejše pogoje in način opravljanja mrliškopregledne službe.

VII. ZDRAVSTVENI DELAVCI IN ZDRAVSTVENI SODELAVCI

62. člen

Zdravstveno dejavnost lahko opravljajo zdravstveni delavci, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljeni za samostojno opravljanje dela v svojem poklicu in izpolnjujejo druge pogoje, določene s tem zakonom in z drugimi predpisi.

Določene strokovne naloge s področja zdravstvenega varstva opravljajo tudi zdravstveni sodelavci z ustrezno strokovno izobrazbo nezdravstvene smeri.

Minister, pristojen za zdravstvo, predpiše seznam poklicev za zdravstveno dejavnost, v katerem so določeni poklici zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, njihovo delovno področje in stopnje zahtevnosti dela na področju zdravstvene dejavnosti.

63. člen

Zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ki opravlja svoje delo v neposrednem stiku z bolniki, mora obvladati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

Izpolnjevanje pogoja iz prejšnjega odstavka se dokazuje z javnim spričevalom o končani srednji šoli ali s potrdilom izobraževalnega zavoda.

64. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci razen zdravnikov smejo samostojno opravljati delo v zdravstveni dejavnosti po končani pripravniški dobi in opravljenem strokovnem izpitu.

Prilavništvo traja za zdravstvene delavce s srednjo strokovno izobrazbo šest mesecev, z višjo strokovno izobrazbo devet mesecev in z visoko strokovno izobrazbo, razen za zdravnika, 12 mesecev. Za zdravnika traja prilavništvo šest mesecev.

Minister, pristojen za zdravstvo, predpiše vsebino prilavništva ter program in postopek opravljanja strokovnega izpita.

Strokovni izpit za zdravnike in zobozdravnike vsebuje poznavanje urgentne medicine in predpisov s področja zdravstvenega varstva.

65. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci opravljajo prilavništvo, zdravniki pa še sekundariat v zdravstvenih zavodih ali pri zasebnih zdravstvenih delavcih.

Prilavništvo in sekundariat lahko opravlja tudi oseba, ki ni v delovnem razmerju, pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

66. člen

Zdravnik se po končani pripravniški dobi in uspešno opravljenem strokovnem izpitu zaposli v zdravstvenem zavodu kot specializant ali kot sekundarij pod vodstvom mentorja.

Sekundariat traja dve leti in se konča s preskusom usposobljenosti. Za samostojno delo z bolniki je zdravnik usposobljen po uspešno opravljenem preskusu usposobljenosti oziroma po opravljenem specialističnem izpitu.

Vsebinsko in potek sekundariata s preskusom usposobljenosti predpiše zdravniška zbornica v sodelovanju z zdravstvenimi zavodi in medicinsko fakulteto s pravilnikom, ki ga sprejme v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

Preskus usposobljenosti vključuje preverjanje teoretičnega in praktičnega znanja.

67. člen

Na podlagi uspešno opravljenega preskusa usposobljenosti oziroma strokovnega ali specialističnega izpita izda zdravniška zbornica zdravniku in zobozdravniku dovoljenje za samostojno delo.

68. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci z visoko in višjo strokovno izobrazbo se za opravljanje zahtevnejših nalog zdravstvene dejavnosti specializirajo na posameznih ožjih zdravstvenih strokovnih področjih.

Vrste, trajanje in vsebino specializacije, postopek opravljanja specialističnega izpita ter imenovanje izpitne komisije za zdravnike, zobozdravnike in diplomirane inženirje farmacije določi pristojna zbornica s soglasjem ministra, pristojnega za zdravstvo, za druge zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce pa minister, pristojen za zdravstvo.

Zdravnikom se sekundariat ali njegov del, če po vsebini ustreza programu specializacije, všteva v specializacijo.

69. člen

Zdravniku, zobozdravniku ali diplomiranemu inženirju farmacije odobri specializacijo pristojna zbornica na predlog zdravstvenega zavoda oziroma, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca, na njegov predlog.

Drugemu zdravstvenemu delavcu in zdravstvenemu sodelavcu z visoko strokovno izobrazbo odobri specializacijo ministrstvo, pristojno za zdravstvo, na predlog zdravstvenega zavoda oziroma, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca, na njegov predlog.

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem z višjo strokovno izobrazbo odobri specializacijo delodajalec, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca pa ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem ne glede na stopnjo izobrazbe, ki niso zaposleni, odobri specializacijo ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

Pri odobranju specializacij se upoštevajo kadrovske normativi, določeni s planom zdravstvenega varstva.

Strokovno izpopolnjevanje

70. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci imajo pravico in dolžnost strokovnega izpopolnjevanja, zato jim mora zavod omogočiti:

- stalno spremljanje razvoja zdravstvenih ved;
- občasno praktično izpopolnjevanje v ustreznih zdravstvenih zavodih;
- občasno preverjanje teoretičnega in praktičnega znanja.

Vsebinsko, roke in postopke strokovnega izpopolnjevanja, razen za zdravnike in zobozdravnike, določi minister, pristojen za zdravstvo.

71. člen

Zdravniki in zobozdravniki morajo vsakih sedem let dokazati strokovno usposobljenost za nadaljnje delo v svoji stroki.

Natančnejše pogoje za določitev strokovnih dosežkov kot dokaza strokovne usposobljenosti, vsebinsko, roke in postopke preiskusa strokovne usposobljenosti, kolikor zdravnik ali zobozdravnik ne izpolnjujeta pogoja strokovnih dosežkov, ter potrebne evidence določi zdravniška zbornica, ki določi tudi zgornjo starostno mejo za opravljanje preskusa usposobljenosti.

Zdravnik ali zobozdravnik, ki ne opravi uspešno preskusa strokovne usposobljenosti ali ne pride na preskus v določenem roku, se mora na svoje stroške ob rednem delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem strokovnem področju.

Po drugem neuspešnem preskusu strokovne usposobljenosti oziroma, če se drugič ne odzove na poziv za opravljanje preskusa, zdravniku ali zobozdravniku zdravniška zbornica odvzame dovoljenje za samostojno delo.

Strokovno napredovanje

72. člen

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem z visoko izobrazbo lahko za aktivni prispevek na strokovnem, pedagoškem oziroma raziskovalnem področju ministrstvo, pristojno za zdravstvo, na predlog Zdravstvenega sveta podeli naziv svetnik ali višji svetnik.

Minister, pristojen za zdravstvo, predpiše pogoje ter postopek za podelitev nazivov iz prejšnjega odstavka.

Nagrade in priznanja

73. člen

Za dolgoletno in uspešno zdravstvenovzgojno, organizacijsko in strokovno delo se lahko zdravniku ali zobozdravniku podeli naziv primarij.

Republika Slovenija podeljuje zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem nagrade in priznanja kot posebna družbena priznanja za izjemne uspehe širšega družbenega pomena, ki prispevajo k uspešnosti in učinkovitosti zdravstvenega varstva.

Minister, pristojen za zdravstvo, predpiše natančnejše pogoje za podeljevanje naziva primarij ter nagrad in priznanj iz prejšnjega odstavka, sestavo komisije in postopek za podeljevanje.

VIII. STROKOVNI ORGANI

74. člen

Strokovno doktrino o krepitvi zdravja, preprečevanju, ugotavljanju, zdravljenju, zdravstveni negi in rehabilitaciji zbolelih in poškodovanih ter rehabilitaciji otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju oblikujejo v medsebojnem sodelovanju razširjeni strokovni kolegiji, medicinska fakulteta in Zdravstveni svet.

Razširjeni strokovni kolegiji se oblikujejo pri klinikah, inštitutih in drugih zavodih, ki jih določi minister, pristojen za zdravstvo, na predlog medicinske fakultete in predpiše tudi pogoje za njihovo delo. Razširjene strokovne kolegije sestavljajo svetniki, višji svetniki, fakultetni učitelji in drugi priznani strokovnjaki na področju zdravstvenega varstva.

75. člen

Strokovne podlage za oblikovanje zdravstvene politike in doktrinarna vprašanja usklajuje Zdravstveni svet kot republiški strokovni kolegij, ki se oblikuje pri ministristvu, pristojnem za zdravstvo, iz predstavnikov razširjenih strokovnih kolegijev, medicinske fakultete in pristojnih zbornic.

Zdravstveni svet:

- spremlja sistemska, razvojna in kadrovska vprašanja zdravstvenega varstva ter predlaga ukrepe z opredelitvijo prednostnih nalog;
- spremlja zdravstvene potrebe v Republiki Sloveniji in predlaga zdravstvene programe;
- sodeluje pri pripravi plana zdravstvenega varstva ter kadrovske in delovne normativov;
- spremlja preskrbo z zdravili in predlaga ukrepe;
- obravnava druga pomembna vprašanja zdravstvenega varstva.

Zdravstveni svet v sodelovanju z medicinsko fakulteto in drugimi zavodi predlaga in spremlja izvajanje:

- programa preventivnega zdravstvenega varstva posameznih skupin prebivalstva v Republiki Sloveniji;
- programa razvojnoraziskovalnih nalog s področja zdravstvenega varstva, ki so pomembne za vso Republiko Slovenijo;
- programa socialnomedicinske, higienske, epidemiološke in zdravstveno-ekološke dejavnosti, ki jo opravlja Inštitut za varovanje zdravja;
- programa celovite zdravstvene vzgoje in zdravstvenoprosvetne dejavnosti za prebivalstvo Republike Slovenije.

Sestavo, način imenovanja in način dela Zdravstvenega sveta določi minister, pristojen za zdravstvo. K imenovanju članov Zdravstvenega sveta daje soglasje Skupščina Republike Slovenije.

IX. NADZORSTVO

76. člen

Za zagotovitev strokovnosti dela zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev ter zavodov se organizirajo in izvajajo naslednje vrste nadzora:

1. interni strokovni nadzor, ki ga izvajajo zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci s samonadzorom in odgovornostjo za strokovnost dela v zavodu;
2. strokovni nadzor s svetovanjem, ki ga izvaja pristojna zbornica v sodelovanju s klinikami, inštituti in drugimi zavodi;
3. upravni nadzor, ki ga izvaja ministrstvo, pristojno za zdravstvo;
4. nadzor, ki ga izvaja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Zdravstveni zavod in zasebni zdravstveni delavec morata omogočiti opravljanje nadzora iz prejšnjega odstavka.

77. člen

Interni strokovni nadzor se izvaja na podlagi splošnega akta zdravstvenega zavoda.

78. člen

Strokovni nadzor s svetovanjem izvaja pristojna zbornica v sodelovanju s klinikami, inštituti in drugimi zavodi in v skladu s posebnim programom, ki ga sprejme zbornica s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravstvo.

Pristojna zbornica opravi strokovni nadzor s svetovanjem tudi na predlog zavarovane osebe, delodajalca, zdravstvenega delavca oziroma zavoda ali na drug predlog.

79. člen

O strokovnem nadzoru iz prejšnjega člena mora biti najkasneje v 15 dneh po pregledu sestavljen ugotoviteljni zapisnik s predlogi ukrepov in rokov za odpravo morebitnih pomanjkljivosti. Zapisnik se pošlje zdravstvenemu zavodu oziroma zasebnemu zdravstvenemu delavcu ter ministristvu, pristojnemu za zdravstvo; kadar gre za strokovni pregled izven programa, pa tudi predlagatelju.

Če se pri strokovnem nadzoru ugotovijo večje pomanjkljivosti v zdravstvenem zavodu oziroma pri zasebnem zdravstvenem delavcu, pristojna zbornica:

- zahteva dodatno strokovno izpopolnjevanje delavcev, za katere se ugotovi pomanjkljiva usposobljenost in po potrebi tudi ponovitev preskusa usposobljenosti;
- posameznemu zdravstvenemu delavcu oziroma zasebnemu zdravstvenemu delavcu odvzame dovoljenje za samostojno delo.

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, lahko v primeru iz prejšnjega odstavka odredi ustrezne ukrepe, in sicer:

- zahteva odpravo organizacijskih, materialnih in drugih pomanjkljivosti, ki pogojujejo neustrezno kvaliteto ali strokovnost dela in določi rok za odpravo pomanjkljivosti;
- začasno, dokler niso odpravljene ugotovljene pomanjkljivosti, prepove dejavnost zdravstvenega zavoda, njegove enote ali zasebnega zdravstvenega delavca.

80. člen

Upravni nadzor nad zakonitostjo dela zdravstvenih zavodov in zasebnih zdravstvenih delavcev izvaja ministristvo, pristojno za zdravstvo, na podlagi programa ali na predlog bolnika, njegovega svojca ali skrbnika, zdravstvenega zavoda, delodajalca, pristojne zbornice, sodišča ali po lastni presoji. Minister, pristojen za zdravstvo, določi način izvajanja upravnega nadzora.

Če se pri upravnem nadzoru ugotovijo nepravilnosti, izda ministrstvo, pristojno za zdravstvo, odločbo, s katero določi ukrepe in roke za odpravo nepravilnosti.

81. člen

Uradna oseba, ki opravlja upravni nadzor, lahko izjemoma odredi začasni ukrep, da se prepreči neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali za zdravstvene razmere.

Proti začasnim ukrepom ima zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravstveni delavec v osmih dneh pravico pritožbe na ministrstvo, pristojno za zdravstvo. Pritožba ne zadrži izvršitve ukrepov.

Če se pri pregledu ugotovi, da zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec zavoda ali zasebni zdravstveni delavec ni sposoben opravljati nalog, ki so mu zaupane, se o tem obvesti pristojno zbornico in delodajalca.

82. člen

Strokovni nadzor se financira iz republiškega proračuna.

Če se pri strokovnem nadzoru ugotovijo nepravilnosti, poravna stroške nadzora zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravstveni delavec, pri katerem so bile nepravilnosti ugotovljene.

83. člen

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije nadzira izpolnjevanje pogodb, ki jih je sklenil za opravljanje zdravstvene dejavnosti.

X. ZDRUŽENJA IN ZBORNICE

84. člen

Zdravstveni zavodi in druge pravne osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, ter zasebni zdravstveni delavci se lahko povezujejo v združenja zdravstvenih zavodov zaradi:

- sodelovanja pri oblikovanju izhodišč za določanje cen zdravstvenih storitev in sklepanju pogodb o izvajanju in financiranju zdravstvene dejavnosti;
- sodelovanja pri sklepanju kolektivnih pogodb;
- uresničevanja drugih skupnih interesov.

85. člen

Zdravniki in zobozdravniki, ki opravljajo zdravstveno dejavnost in delajo neposredno z bolniki, se obvezno združujejo v Zdravniško zbornico Slovenije, ki ima naslednje naloge:

1. sprejme kodeks medicinske deontologije, preverja ravnanje zdravnikov in ukrepa v zvezi s kršenjem kodeksa;
2. daje, podaljšuje in odvzema dovoljenja za samostojno opravljanje dela zdravnikov oziroma zobozdravnikov;
3. načrtuje, spremlja in nadzoruje sekundariat, specializacijo in druge oblike podiplomskega strokovnega izpopolnjevanja svojih članov s preverjanjem usposobljenosti;
4. izvaja strokovni nadzor s svetovanjem;
5. sodeluje pri pripravi zakonov, planskih dokumentov, kadrovskih načrtov in drugih predpisov s področja zdravstva;
6. sodeluje pri oblikovanju dodiplomskega izobraževalnega programa za zdravnike in zobozdravnike;
7. soodloča pri določanju izhodišč za sklepanje pogodb z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije;

8. zastopa interese zasebnih zdravnikov in zobozdravnikov pri sklepanju pogodb z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije;

9. sodeluje pri sklepanju kolektivnih pogodb in sklepa kolektivne pogodbe v imenu zasebnih zdravnikov in zobozdravnikov kot delodajalcev;

10. opravlja druge naloge v skladu z zakonom in statutom.

Naloge iz 2., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka opravlja zdravniška zbornica kot javna pooblastila.

Za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka zbornica vodi register zdravnikov in zobozdravnikov.

Zbornica sprejme statut, h kateremu da soglasje Vlada Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na javna pooblastila.

Zbornica je pravna oseba.

86. člen

Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev republiškega proračuna.

87. člen

Glede na interes zdravstvenih delavcev in zdravstvenih zavodov se lahko ustanovijo tudi druge zbornice.

Zbornice so pravne osebe.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

88. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki opravlja zdravstveno dejavnost brez dovoljenja (3. člen).

89. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod če:

1. ne zagotovi nujne medicinske pomoči (prvi odstavek 6. člena);
2. razširi oziroma spremeni dejavnost ali preneha z delom brez soglasja pristojnega organa (25. člen);
3. ne izpolnjuje pogojev iz 26. člena tega zakona;
4. ne omogoči praktičnega pouka učencev in študentov (33. člen);
5. izvaja pripravništvo ali sekundariat ali specializacijo in ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi odstavek 34. člena);
6. ne sprejme na usposabljanje pripravnika, sekundarija ali specializanta (drugi odstavek 34. člena);
7. bolniku omejuje ali krati pravice iz 47. člena tega zakona;
8. opravi nujni medicinski poseg brez predhodnega soglasja bolnika (48. člen);
9. krši dolžnost varovanja poklicne skrivnosti (51. člen);
10. dopusti, da so zdravstveni delavci zapustili delovno mesto brez nadomestitve in je to povzročilo nevarnost za življenje in zdravje ljudi (52. člen);
11. zdravstvenemu delavcu naloži delo, za katero ni usposobljen oziroma nima ustrezne opreme (55. člen);
12. brez soglasja pristojnega upravnega organa prekuša nepreverjene metode preprečevanja, odkrivanja, zdravljenja in rehabilitacije ter zdravlila (57. člen);
13. ne opravi predpisane obdukcije (61. člen);
14. zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem omejuje pravice do strokovnega izpopolnjevanja (70. člen);
15. onemogoča ali ovira nadzor (76. člen);

16. pravočasno ne uresniči predpisanih ukrepov, ki jih zahteva nadzor (79. in 81. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 5.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba zdravstvenega zavoda, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz 1., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. in 16. točke prvega odstavka tega člena tudi zasebni zdravstveni delavec.

90. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zasebni zdravstveni delavec oziroma sodelavec, ki:

1. opravlja zasebno zdravstveno dejavnost, pa ne izpolnjuje pogojev iz 35. člena tega zakona;

2. opravlja zasebno zdravstveno dejavnost na nedovoljenem področju (38. člen);

3. opravlja zdravstveno dejavnost v nasprotju z vpisom v register (40. člen).

91. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izvajalec dopolnilne tradicionalne in alternativne oblike diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije, ki svojo dejavnost opravlja brez predpisanega dovoljenja ali v nasprotju s predpisanimi pogoji (59. člen).

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

92. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prevzame Republika Slovenija pravice in obveznosti ustanovitelja javnih zavodov, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni in terciarni ravni in na primarni ravni za študente.

Premoženje v javni lastnini, s katerim upravljajo zavodi iz prejšnjega odstavka, postane z dnem uveljavitve tega zakona lastnina Republike Slovenije, razen objektov iz 66. člena zakona o zavodih.

Republika Slovenija lahko pravice ustanovitelja prenese na širšo lokalno skupnost.

93. člen

Obstoječi zdravstveni zavodi in naravna zdravilišča morajo uskladiti svojo organiziranost in delovanje s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, v enem letu po uveljavitvi tega zakona opravi verifikacijo vseh obstoječih zdravstvenih zavodov in naravnih zdravilišč ter preveri izpolnjevanje pogojev za naziv klinika in inštitut.

94. člen

Do sprejema plana zdravstvenega varstva deluje mreža javne zdravstvene službe največ v obstoječem obsegu.

Do sprejema meril za mrežo javne zdravstvene službe ni dovoljeno investirati v nove prostorske zmogljivosti.

95. člen

Ustanovitelji javnih zavodov, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, so dolžni v šestih mesecih od sprejema plana zdravstvenega varstva odločiti, kateri javni zavodi nadaljujejo z delom kot javni zdravstveni zavodi.

Zdravstveni zavodi, drugi zavodi in organizacije, ki opravljajo zdravstveno dejavnost in so pridobili pravico javnosti po zakonu o zavodih, ter druge pravne osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost kot javno službo, si

morajo v roku iz prejšnjega odstavka pridobiti koncesijo za opravljanje javne službe, sicer jim po tem roku preneha pravica za opravljanje javne službe.

96. člen

Delavci, ki opravljajo zdravstvene storitve in jim je bila po prej veljavnih predpisih priznana strokovna izobrazba oziroma so si strokovno izobrazbo pridobili v ustreznih zdravstvenih šolah in jim je bil priznan temu ustrezn naziv oziroma imajo naziv po 145. členu zakona o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 1/80, 45/82, 42/85 in Uradni list RS, št. 8/90), obdržijo svoj naziv in lahko opravljajo zdravstvene storitve, za katere se zahteva strokovna izobrazba, ki jo imajo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

97. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, ki so opravili pripravništvo, strokovni izpit in specializacijo do uveljavitve tega zakona, obdržijo dosedanje strokovne nazive.

Zdravniki, ki so začeli opravljati pripravništvo pred uveljavitvijo tega zakona, in zdravniki, ki bodo končali študij medicine po 5-letnem programu, vendar najdlje do 31.12.1995, dokončajo pripravništvo in opravijo strokovni izpit po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, ki so ob uveljavitvi tega zakona na specializaciji, nadaljujejo specializacijo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

98. člen

Obveznost sekundariata nastopi za zdravnike, ki bodo opravili pripravništvo in strokovni izpit po preteku 12 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Zdravniki, ki so opravili strokovni izpit in začeli samostojno delati pred uveljavitvijo določbe iz prejšnjega odstavka, niso dolžni opraviti sekundariata.

Obveznost iz prvega odstavka 71. člena nastopi za vse zdravnike in zobozdravnike najkasneje 24 mesecev po uveljavitvi tega zakona in se začne izvajati po programu, ki ga sprejme pristojna zbornica s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravstvo.

99. člen

Zdravniška zbornica se ustanovi najpozneje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Za izdelavo in vodenje registra zdravnikov in zobozdravnikov iz 85. člena tega zakona, posreduje medicinska fakulteta na zahtevo zdravniške zbornice podatke o strokovni izobrazbi zdravnikov in zobozdravnikov.

Zavodi, organizacije in drugi organi posredujejo zdravniški zbornici na njeno zahtevo podatke o zdravnikih in zobozdravnikih ter njihovem delu, ki jih zbornica potrebuje za izvajanje svojih nalog.

Javna pooblastila, ki jih določa ta zakon, začne zbornica izvajati, ko da k določbam statuta soglasje Vlada Republike Slovenije in ko ministrstvo, pristojno za zdravstvo, ugotovi, da so izpolnjeni strokovni, kadrovski in materialni pogoji za prevzem posameznega javnega pooblastila.

Do prevzema javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka opravlja te naloge ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

100. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, sprejme izvršilne predpise po tem zakonu v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, postavi register iz 40. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

101. člen

Do sprejema posebnega zakona iz prvega odstavka 54. člena tega zakona se uporablja zakon o evidencah na področju zdravstva (Uradni list SFRJ, št. 22/78 in 18/88) s tem, da se vodijo posebne zbirke podatkov za bolnike s sladkorno boleznijo, tuberkulozo, rakom in duševno boleznijo v skladu z 18. členom zakona.

102. člen

Do sprejema izvršilnih predpisov iz prvega odstavka 100. člena tega zakona se uporabljajo izvršilni predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

103. člen

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

- zakon o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 1/80, 45/82, 42/85 in Uradni list RS, št. 8/90) v delu, ki se nanaša na zdravstvene organizacije in zdravstvene delavce,
- zakon o Zavodu SR Slovenije za zdravstveno varstvo (Uradni list SRS, št. 8/73),
- zakon o nagradah in priznanjih dr. Jožeta Potrča (Uradni list SRS, št. 11/84).

104. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 501-01/91-1/3

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

**Predsednik
dr. France Bučar l. r.**

461.

Na podlagi prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

U K A Z **o razglasitvi zakona o lekarniški dejavnosti**

Razglasa se zakon o lekarniški dejavnosti, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora, Zbora občin in Zbora združenega dela dne 12. februarja 1992.

Št. 0100-47/92

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Predsednik
Milan Kučan l. r.**

Z A K O N **O LEKARNIŠKI DEJAVNOSTI**

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Lekarniška dejavnost je del zdravstvene dejavnosti, ki zagotavlja preskrbo prebivalstva ter zdravstvenih zavodov in drugih organizacij z zdravili.

Preskrba z zdravili iz prejšnjega odstavka obsega izdajo zdravil na recept in brez recepta ter magistralno pripravo zdravil.

2. člen

Lekarniška dejavnost je javna služba, ki jo opravljajo javni zavodi in na podlagi koncesije zasebniki (v nadaljnjem besedilu: lekarnarji).

Lekarniška dejavnost se opravlja v lekarnah in njihovih podružnicah.

Lekarne lahko poleg lekarniške dejavnosti opravljajo še naslednje dejavnosti:

- preskrbo s pomožnimi zdravilnimi sredstvi, ortopedskimi pripomočki, sredstvi za nego in drugimi sredstvi za varovanje zdravja;
 - izdajanje veterinarskih zdravil;
 - izdelovanje in preverjanje kakovosti zdravil in posebnih zdravilnih sredstev;
 - svetovanje pri predpisovanju in uporabi zdravil.
- Podružnica lekarne opravlja lekarniško dejavnost najmanj v obsegu, ki zagotavlja preskrbo prebivalstva z gotovimi zdravili.

3. člen

Zdravila in pomožna zdravilna sredstva so izdelki, ki jih opredeljuje poseben zakon.

4. člen

Nobena pravna oseba niti posameznik ne sme v pravnem prometu poslovati pod imenom lekarna, če ne opravlja lekarniške dejavnosti iz 1. člena tega zakona.

5. člen

Lekarna mora imeti ustrezne kadre, prostore in opremo glede na obseg dejavnosti, ki jo opravlja, ter primerno zalogo in vrste zdravil.

Natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati lekarna oziroma podružnica lekarne glede kadrov, prostorov in opreme, predpiše ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

6. člen

Lekarna oziroma podružnica lekarne lahko prične opravljati lekarniško dejavnost, ko ministrstvo, pristojno za zdravstvo ugotovi, da izpolnjuje kadrovske pogoje in pogoje glede prostorov in opreme, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

7. člen

Lekarno lahko vodi diplomirani inženir farmacije, ki poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja izpolnjuje še naslednje pogoje:

- ima opravljen strokovni izpit;
 - obvlada slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti;
 - mu ni s pravnomočno sodbo sodišča prepovedano opravljanje poklica oziroma lekarniške dejavnosti.
- Izpolnjevanje pogoja iz druge alineje prejšnjega odstavka se dokazuje z javnim spričevalom o končani srednji šoli ali potrdilom izobraževalnega zavoda.

8. člen

Diplomirani inženir farmacije, ki za več kot tri leta prekine delo v lekarniški dejavnosti, pa želi prevzeti vodenje lekarne ali pridobiti koncesijo, mora pred tem opraviti preizkus znanja. Način in vsebino preizkusa znanja predpiše s splošnim aktom lekarniška zbornica.

II. JAVNI ZAVOD

9. člen

Javni zavod za opravljanje lekarniške dejavnosti ustanovi občina ali mesto za opravljanje te dejavnosti na svojem območju v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravstvo, in po poprejšnjem mnenju Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

10. člen

Javni zavod organizira lekarne in podružnice lekarn kot svoje organizacijske enote za opravljanje lekarniške dejavnosti na določenem območju, lahko pa tudi galenski in analizni laboratorij za izdelavo in preizkušanje magistralno in galensko izdelanih zdravil in pomožnih zdravilnih sredstev.

11. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki:

- ustanovitelja;
- delavcev zavoda, ki opravljajo lekarniško dejavnost;
- uporabnikov.

Predstavnike uporabnikov imenuje Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu zavoda določi ustanovitelj z aktom o ustanovitvi zavoda.

12. člen

Direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda s soglasjem ustanovitelja.

Direktor zavoda mora imeti visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj.

Če poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda nista ločeni, mora imeti direktor visoko strokovno izobrazbo farmacevtske smeri.

Če sta poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda ločeni, vodi strokovno delo zavoda strokovni vodja, ki mora imeti visoko izobrazbo farmacevtske smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj.

III. KONCESIJA ZA OPRAVLJANJE LEKARNIŠKE DEJAVNOSTI

13. člen

Na podlagi meril, določenih s planom zdravstvenega varstva Republike Slovenije, izvede občina ali mesto javni razpis za opravljanje lekarniške dejavnosti in pridobitev koncesije.

Koncesijo za opravljanje lekarniške dejavnosti podeli pristojni upravni organ občine ali mesta v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravstvo, po poprejšnjem mnenju lekarniške zbornice in Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

14. člen

Koncesija za opravljanje lekarniške dejavnosti se podeli posamezniku, ki izpolnjuje pogoje iz 7. in 8. člena

tega zakona in pogoje za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti, določene z zakonom o zdravstveni dejavnosti.

15. člen

Z odločbo o podelitvi koncesije je določeno tudi območje, na katerem se lahko opravlja lekarniška dejavnost.

Posameznik, ki želi opravljati lekarniško dejavnost, lahko pridobi koncesijo le za eno območje.

16. člen

S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem lekarniške dejavnosti, pogoje, pod katerimi mora koncesionar opravljati svojo dejavnost, začetek izvajanja koncesije, rok za odpoved koncesije in sredstva, ki jih za opravljanje lekarniške dejavnosti zagotavlja koncedent.

Pogodba o koncesiji se sklene v pisni obliki.

17. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, vodi register lekarnarjev.

18. člen

Koncesijo za opravljanje lekarniške dejavnosti odzame pristojni upravni organ občine ali mesta z odločbo, če:

- koncesionar v enem letu po pridobitvi koncesije ne začne opravljati dejavnosti;
- je poslovanje lekarne prekinjeno za več kot šest mesecev;
- se ugotovi, da koncesionar ne izpolnjuje pogojev iz 14. člena tega zakona;
- je koncesionarju prepovedano opravljanje poklica oziroma lekarniške dejavnosti;
- koncesionar pridobi koncesijo za opravljanje lekarniške dejavnosti na drugem območju;
- koncesionar ne opravlja lekarniške dejavnosti v skladu s predpisi, odločbo o koncesiji in pogodbo o koncesiji, pa v določenem roku ni odpravil pomanjkljivosti;
- se koncesionar odpove koncesiji.

19. člen

Če lekarnar iz katerega koli razloga začasno ne more sam voditi zasebne lekarne, mora postaviti pooblaščenca. Pooblaščenec mora biti diplomirani inženir farmacije z opravljenim strokovnim izpitom.

Pooblaščenec lahko vodi lekarno najdlje eno leto.

Če postane lekarnar iz zdravstvenih razlogov za daljši čas nesposoben za delo, mora lekarnar ali njegov skrbnik določiti upravitelja lekarne.

Upravitelj mora izpolnjevati pogoje iz 7. člena tega zakona.

20. člen

Če lekarnar umre, ima njegov zakonec ali otrok pravico opravljati lekarniško dejavnost na podlagi izdane koncesije, vendar ne dlje kot pet let od smrti imetnika koncesije.

Zakonec ali otrok umrlega lekarnarja, ki izpolnjuje pogoje za samostojno vodenje lekarne, lahko zahteva izdajo koncesije za opravljanje lekarniške dejavnosti.

Lekarno vodi v primerih iz prvega odstavka tega člena upravitelj, ki izpolnjuje pogoje iz 7. člena tega zakona.

Upravitelja imenuje zakonec, otrok ali njegov skrbnik.

IV. PODRUŽNICA LEKARNE

21. člen

Zavodu, ki opravlja lekarniško dejavnost, in lekarnarju se lahko izda dovoljenje za poslovanje podružnice lekarne v kraju, v katerem ni lekarne, če je ugotovljena potreba za izdajo zdravil.

Podružnica lekarne sme delovati le pod strokovnim nadzorom lekarne, ki jo je organizirala. Za poslovanje podružnice lekarne je odgovoren vodja lekarne, ki je podružnico organizirala.

22. člen

Dovoljenje za poslovanje podružnice lekarne se lahko izda tudi za določen čas oziroma za določeno obdobje v letu (turistična sezona).

Dovoljenje za poslovanje podružnice lekarne izda pristojni občinski upravni organ po poprejšnjem mnenju lekarniške zbornice.

23. člen

Dovoljenje za poslovanje podružnice lekarne se odvzame, če se za to območje ustanovi javni zavod ali se izda koncesija za opravljanje lekarniške dejavnosti.

V. PRIROČNA ZALOGA ZDRAVIL

24. člen

Lekarna lahko ima priročno zalogo zdravil v zdravstvenem zavodu ali njegovi dislocirani enoti oziroma pri zasebnem zdravniku, če v kraju, kjer je organizirana zdravstvena služba ni lekarne ali njene podružnice.

Lekarna ima lahko priročno zalogo zdravil tudi v socialnovarstvenem ali drugem zavodu, ki opravlja zdravstvene storitve za svoje varovance, ne glede na razdaljo do najbližje lekarne.

Dovoljenje za organiziranje priročne zaloge zdravil izda občinski upravni organ, pristojen za zdravstvo, na podlagi mnenja lekarniške zbornice.

Dovoljenje za organiziranje priročne zaloge zdravil iz prvega odstavka tega člena se odvzame, če se v kraju odpre lekarna ali podružnična lekarna.

VI. BOLNIŠNIČNA LEKARNA

25. člen

Bolnišnično lekarno organizira bolnišnica za lastno preskrbo z zdravili in drugimi pomožnimi sredstvi, ki se uporabljajo za zdravljenje in nego hospitaliziranih oseb.

26. člen

Bolnišnično lekarno lahko vodi oseba, ki izpolnjuje pogoje iz 7. člena tega zakona.

VII. POSLOVNI ČAS IN NEPREKINJENA OSKRBA Z ZDRAVILI

27. člen

Poslovni čas lekarn se določi glede na krajevne potrebe po preskrbi z zdravili, tako da ne sme biti krajši od 40 ur na teden.

Poslovni čas javnih zavodov določi ustanovitelj, poslovni čas zasebnih lekarn potrdi pristojni mestni oziroma občinski upravni organ.

28. člen

V času, ko so lekarne zaprte, morajo na širšem območju zagotoviti neprekinjeno preskrbo z zdravili z obliko dežurstva ali s stalno pripravljenostjo v nočnem času ter ob nedeljah in praznikih.

Na območju, kjer je več lekarn, se lekarne medsebojno dogovorijo o opravljanju dežurne službe ter določijo vrstni red nočnega, nedeljskega in prazničnega dežurstva.

Če se lekarne ne dogovorijo, določi vrstni red lekarniška zbornica glede na število zaposlenih diplomiranih inženirjev farmacije v posamezni lekarni.

VIII. FARMACEVTSKI STROKOVNI DELAVCI

29. člen

Farmacevtsko strokovno delo v lekarniški dejavnosti opravljajo farmacevtski strokovni delavci:

- specialisti, magistri in doktorji farmaceutске znanosti;
- diplomirani inženirji farmacije oziroma diplomirani farmacevti;
- inženirji farmacije oziroma višji farmacevtski tehniki;
- farmacevtski tehniki.

30. člen

Farmaceutski strokovni delavci lahko samostojno opravljajo svoje delo, ko opravijo pripravniško dobo in strokovni izpit.

Prilavniška doba traja dvanajst mesecev za diplomirane inženirje farmacije, devet mesecev za inženirje farmacije in šest mesecev za farmacevtske tehnike.

Program pripravništva in program strokovnega izpita predpiše ministrstvo, pristojno za zdravstvo, po predhodnem mnenju lekarniške zbornice.

31. člen

Zavodi in lekarnarji so dolžni omogočiti opravljanje pripravništva v lekarni v skladu z razporedom, ki ga pripravi lekarniška zbornica.

32. člen

Farmaceutski strokovni delavci so se dolžni stalno strokovno izpopolnjevati.

Način strokovnega izpopolnjevanja in strokovno literaturo, ki jo mora imeti vsaka lekarna, predpiše ministrstvo, pristojno za zdravstvo, na predlog lekarniške zbornice.

33. člen

Farmaceutski strokovni delavci opravljajo specializacijo po določilih zakona o zdravstveni dejavnosti.

34. člen

V lekarni samostojno izdajajo zdravila diplomirani inženirji farmacije z opravljenim strokovnim izpitom.

Farmaceutski strokovni delavci nadzorujejo pravilnost predpisovanja, izdajanja in shranjevanja zdravil, za kar so osebno odgovorni v okviru svoje usposobljenosti.

Vodja lekarne je odgovoren za organizacijo dela in poslovanje lekarne.

IX. NADZORSTVO

35. člen

Opravljanje lekarniške dejavnosti se nadzira v skladu z zakonom o zdravstveni dejavnosti.

36. člen

Lekarnarju ali drugemu odgovornemu vodji lekarne lahko ministrstvo, pristojno za zdravstvo, prepove vodenje lekarne za največ šest mesecev zaradi večkratnega kršenja predpisov o lekarniški dejavnosti ali na predlog lekarniške zbornice zaradi kršenja etike farmacevtskih delavcev.

Za čas prepovedi vodenja lekarne mora biti imenovan pooblaščenec za vodenje lekarne.

37. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, lahko začasno prepove poslovanje lekarne, če ugotovi, da lekarna ne izpolnjuje pogojev iz 5. člena tega zakona.

X. LEKARNIŠKA ZBORNICA

38. člen

Za učinkovito lekarniško dejavnost in za zagotavljanje njene strokovnosti ter za izpolnjevanje drugih skupnih nalog se ustanovi lekarniška zbornica.

Zbornica je pravna oseba.

39. člen

Lekarniška zbornica pospešuje in skrbi za razvoj in strokovni napredek dejavnosti, varuje stanovsko čast, skrbi za izpolnjevanje stanovskih obveznosti ter varuje stanovske in gospodarske interese članov.

Lekarniška zbornica opravlja zlasti naslednje naloge:

1. daje pristojnim organom in zavodom poročila, mnenja in predloge glede preskrbe z zdravili, izdaje zdravil, ureditve lekarn, vzgoje in usposabljanja farmacevtskih delavcev in glede drugih problemov, ki se nanašajo na lekarniško dejavnost;

2. načrtuje in spremlja pripravništvo, stalno strokovno izpopolnjevanje in specializacijo farmacevtskih strokovnih delavcev;

3. sodeluje pri pripravi zakonskih predpisov, ki se nanašajo na lekarniško dejavnost, zdravila, načrtovanje lekarniške mreže in načrtovanje kadrovskih potreb;

4. sprejme kodeks etike lekarniških delavcev in pravila dobre lekarniške prakse ter ukrepa ob njihovem kršenju;

5. daje mnenje o izdaji koncesij za opravljanje lekarniške dejavnosti in o izdaji dovoljenj za poslovanje podružnic lekarn in priročne zaloge zdravil;

6. vodi register farmacevtskih strokovnih delavcev v lekarnah in evidence o rednem strokovnem izpopolnjevanju;

7. sodeluje pri določanju izhodišč za sklepanje pogodb z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije in za oblikovanje cen lekarniških storitev v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja;

8. določa način oblikovanja cen zdravil in pomožnih zdravilnih sredstev, ki se ne določajo s pogodbami z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije;

9. izvaja strokovni nadzor s svetovanjem;

10. določa vrste izdelkov, ki se smejo prodajati v lekarnah v okviru dejavnosti iz 2. člena tega zakona;

11. sodeluje s farmacevtsko industrijo in veletrgovinami za zagotavljanje kakovostne oskrbe z zdravili;

12. sodeluje z izobraževalnimi zavodi in s strokovnim farmacevtskim društvom pri oblikovanju vzgojno-izobraževalnih programov;

13. sodeluje s strokovnim farmacevtskim društvom pri razreševanju farmacevtske problematike;

14. sodeluje pri pripravi kolektivne pogodbe za delavce lekarniške dejavnosti in sklepa kolektivne pogodbe v imenu lekarnarjev kot delodajalcev;

15. opravlja druge naloge, ki so določene s statutom ali predpisi državnih organov.

Naloge iz 2. in 9. točke prejšnjega odstavka opravlja lekarniška zbornica kot javna pooblastila.

40. člen

Članstvo v zbornici je obvezno za javne zavode in lekarnarje.

41. člen

Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev republiškega proračuna.

42. člen

Zbornica sprejme statut, s katerim določi svojo organizacijo, organe in njihove pristojnosti.

K statutu zbornice v delu, ki se nanaša na izvrševanje javnih pooblastil, da soglasje Vlada Republike Slovenije.

XI. KAZENSKE DOLOČBE

43. člen

Z denarno kaznijo v višini najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba ali lekarnar, ki stori prekršek v zvezi z opravljanjem lekarniške dejavnosti:

1. če opravlja lekarniško dejavnost v nasprotju z 2. členom tega zakona;

2. če posluje z imenom lekarna v nasprotju s 4. členom tega zakona;

3. če prične opravljati dejavnost, preden pristojni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje iz 6. člena tega zakona;

4. če vodi lekarno oseba, ki ne izpolnjuje pogojev (7. člen);

5. če ne postavi pooblaščenca ob odsotnosti ali ne predlaga upravitelja ob daljši odsotnosti (19. in 20. člen);

6. če odpre podružnico lekarne brez dovoljenja (22. člen);

7. če organizira priročno zalogo zdravil brez dovoljenja (24. člen);

8. če ne opravlja dežurstva ali stalne pripravljenosti v skladu z dogovorjenim vrstnim redom (28. člen);

9. če izdaja zdravila nepooblaščen oseba (34. člen).

Z denarno kaznijo v višini najmanj 5.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

44. člen

Obstoječi javni zavodi morajo uskladiti svojo organiziranost in poslovanje s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi zakona.

Obstoječe bolnišnične lekarne, ki so do uveljavitve tega zakona opravljale preskrbo z zdravili tudi za nehospitalizirane osebe, lahko opravljajo lekarniško dejavnost v sedanjem obsegu s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravstvo, vendar morajo voditi poslovanje za nehospitalizirane osebe ločeno.

45. člen

Lekarniška zbornica se ustanovi v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, naloge, ki jih določa ta zakon, razen javnih pooblastil, pa opravlja do ustanovitve zbornice Združenje lekarn Slovenije.

Javna pooblastila, ki jih določa ta zakon, začne zbornica izvajati, ko ministrstvo, pristojno za zdravstvo, ugotovi, da so izpolnjeni strokovni, kadrovski in materialni pogoji za prevzem posameznega javnega pooblastila.

Do prevzema javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka opravlja te naloge ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

Z dnem ustanovitve lekarniške zbornice preneha z delom Združenje lekarn Slovenije, vse premoženje, ki ga je upravljalo, pa postane lastnina lekarniške zbornice.

Lekarniška zbornica sprejme splošni akt iz 8. člena tega zakona v treh mesecih po ustanovitvi.

46. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, sprejme izvršilne predpise v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Do sprejema izvršilnih predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo izvršilni predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

47. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 520-01/91-1/3

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

**Predsednik
dr. France Bučar l. r.**

462.

Na podlagi prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o začasni ureditvi obračunavanja in plačevanja določenih prispevkov

Razglasi se zakon o začasni ureditvi obračunavanja in plačevanja določenih prispevkov, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na seji Družbenopolitičnega zbora dne 12. februarja 1992, in seji Zbora občin dne 22. januarja 1992 in na seji Zbora združenega dela dne 16. januarja 1992.

Št. 0100-48/92

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Predsednik
Milan Kučan l. r.**

Z A K O N

O ZAČASNI UREDITVI OBRAČUNAVANJA IN PLAČEVANJA DOLOČENIH PRISPEVKOV

1. člen

Za izvajanje programov zdravstvenega varstva, ki se zagotavljajo na ravni občine, se za čas od 1. januarja 1992 do uveljavitve novega zakona na področju zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja plačuje občinski prispevek za zdravstveno varstvo po 19. členu zakona o

prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje (Uradni list RS, št. 48/90) po stopnjah, ki so veljale na dan 31. decembra 1991.

2. člen

Podjetjem za zaposlovanje invalidov in fizičnim osebam, ki so pri njih v delovnem razmerju, iz 23. člena zakona o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje se v času od 1. januarja 1992 do uveljavitve novega zakona na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in prispevki za zdravstveno varstvo obračunavajo in izločajo na posebni račun in se kot odstopljena sredstva uporabljajo za materialni razvoj teh podjetij.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 433-02/92-5/1

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

**Predsednik
dr. France Bučar l. r.**

463.

Na podlagi 101. člena zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 9/92) in 72. člena, 259. člena in 319. člena poslovnika Skupščine Republike Slovenije je Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora dne 14. januarja 1992 ter Zbora občin in Zbora združenega dela dne 12. februarja 1992 sprejela

OD L O K

o stopnjah prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje

I

Prispevki za zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela se plačujejo po naslednjih stopnjah:

1. za vse pravice	8,69
2. za pravice do zdravstvenih storitev, povračila potnih stroškov, pogrebno in posmrtnino	7,30
3. za zdravstvene storitve in povračila potnih stroškov	7,26
3.a za zdravstvene storitve in povračila potnih stroškov za kmete, pri katerih je osnova katastrski dohodek od kmetijskih in gozdnih površin	22,00
4. za nadomestila, pogrebno in posmrtnino	1,43

II

Prispevki za zavarovanje za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni se plačujejo po naslednjih stopnjah:

1. za vse pravice	0,77
2. za pravice do zdravstvenih storitev, povračila potnih stroškov ter pogrebno in posmrtnino	0,19

III

V primerih, ko se skladno z zakonom o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju plačuje prispevek za primer bolezni in poškodbe izven dela v pavšalnem znesku, plačujejo zavezanci mesečni prispevek 900 tolarjev za zavarovanca. Prispevek za zavarovanje za primere poškodb pri delu in poklicne bolezni, ki se plačuje v pavšalnem znesku, znaša 100 tolarjev.

Zneski iz te točke se valorizirajo trimesečno glede na gibanje plač v Republiki Sloveniji. Valorizacijo opravi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

IV

Ta odlok začne veljati 1. marca 1992.

Št. 433-02/91-4

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

464.

Na podlagi 112. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Maksa Bastla, dolžnosti ministra za trgovino.

Št. 020-05/89-3/20

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

465.

Na podlagi 112. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

imenovali

Jožefa Jeraja, za ministra za trgovino.

Št. 020-05/89-2/23

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

466.

Na podlagi 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Pavla Korbuna, dolžnosti namestnika ministra za malo gospodarstvo.

Št. 020-05/89-3/1

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

467.

Na podlagi 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

imenovali

dr. Naceta Potočnika, za namestnika ministra za malo gospodarstvo.

Št. 020-05/89-3/1

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

468.

Na podlagi 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

imenovali

prof. dr. Marico Marolt-Gomišček, za namestnico ministra za zdravstvo, družino in socialno varstvo.

Št. 020-05/89-3/1

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

469.

Na podlagi 163. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

izvolili

mag. Janeza Snoja, za sodnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije.

Št. 700-03/89-1/11
Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

470.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

izvolili

Marijo Bovha, za sodnico Temeljnega sodišča v Celju.

Št. 700-04/90-15/1
Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

471.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

izvolili

Matjaža Kučiča, za sodnika Temeljnega sodišča v Novem mestu,
Tatjano Plut, za sodnico Temeljnega sodišča v Novem mestu.

Št. 700-04/90-15/4
Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

472.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Jožo Osolnik, dolžnosti sodnice Višjega sodišča v Ljubljani z dnem 29. 2. 1992.

Št. 700-04/89-1/17
Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

473.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Janeza Goličiča, dolžnosti sodnika Temeljnega sodišča v Kranju z dnem 29. 2. 1992.

Št. 700-04/90-15/2
Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

474.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Franca Dobrovnika, dolžnosti sodnika Temeljnega sodišča v Ljubljani z dnem 29. 2. 1992.

Št. 700-04/90-15/3
Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

475.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Doro Vračko, dolžnosti sodnice Temelnjega sodišča v Mariboru z dnem 29. 2. 1992.

Andreja Šomna, dolžnosti sodnika Temelnjega sodišča v Mariboru z dnem 29. 2. 1992.

Št. 700-04/90-15/6

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

476.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Rada Javornika, dolžnosti sodnika Temelnjega sodišča v Mariboru z dnem 31. 3. 1992.

Št. 700-04/90-15/6

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

477.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Bojana Žuniča, dolžnosti sodnika Temelnjega sodišča v Murski Soboti z dnem 15. 3. 1992.

Št. 700-04/90-15/9

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

478.

Na podlagi 130. člena ustave Republike Slovenije in 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

razrešili

Danico Kostevc, dolžnosti sodnice Temelnjega sodišča v Novem mestu z dnem 29. 2. 1992.

Št. 700-04/90-15/4

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

479.

Na podlagi 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

imenovali

Vladimirja Prezlja, za namestnika javnega tožilca Temelnjega javnega tožilstva v Ljubljani.

Št. 700-06/89-3/4

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

480.

Na podlagi 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

imenovali

Irmo Pavlič-Krebs, za namestnico javnega tožilca Temelnjega javnega tožilstva v Mariboru.

Št. 700-06/89-3/5

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

481.

Na podlagi 2. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije so zbori Skupščine Republike Slovenije na skupni seji dne 12. februarja 1992

imenovali

Alenko Wolf-Jurca, za namestnico javnega pravobranilca Republike Slovenije.

Št. 700-07/89-3/7

Ljubljana, dne 12. februarja 1992.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

482.

Na podlagi 253. člena poslovnika Skupščine Republike Slovenije je Skupščina Republike Slovenije na sejah družbenopolitičnega zbora dne 15. januarja ter zbora občin in zbora združenega dela dne 16. januarja 1992 sprejela

DEKLARACIJO

o sprejemanju in spoštovanju obveznosti, ki izhajajo iz dokumentov, sprejetih v okviru konference o varnosti in sodelovanju v Evropi

Upoštevaajoč dejstvo, da predstavljajo določila sklepnih dokumentov Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi temeljna načela sodobne arhitekture odnosov in sodelovanja v Evropi;

Zavedajoč se velikega pomena, ki ga ima deset načel Helsinške sklepne listine za povezanost miru in varnosti v Evropi, in upoštevaajoč, da je duh Pariške listine odprlo novo obdobje demokracije, miru in enotnosti v Evropi;

Zavedajoč se potrebe, da prispeva svoj delež h krepitvi miru in varnosti v Evropi ter pospeševanju temeljnih pravic, gospodarskega in družbenega napredka in blaginje za vse narode;

Dosledno upoštevaajoč vse obveznosti v okviru Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi, ki izhajajo iz helsinških načel in zavedajoč se njihovega pomena za krepitev zaupanja in varnosti kot tudi za razvoj prijateljskih odnosov in sodelovanja na vseh področjih;

Spoštujejoč spoznanje, da predstavlja dosledna privrženost demokraciji, zasnovani na človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah ter pravilom pravne države enega od temeljev mednarodne ureditve;

Ponovno potrjujejoč svojo privrženost miru, varnosti in pravičnosti ter trajnemu razvoju prijateljskih odnosov in sodelovanja;

Skupščina Republike Slovenije

izraža željo,

da Republika Slovenija postane polnopravna država udeleženka Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi in hkrati

izjavlja,

da izpolnjuje vse mednarodne pogodbe za enako pravno sodelovanje v procesu Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi in da sprejema vse obveznosti, ki izhajajo iz sklepnih dokumentov Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi ter da bo v svoji notranji ureditvi dosledno spoštovala standarde, utemeljene v teh dokumentih.

Št. 007-01/89-1/18

Ljubljana, dne 16. januarja 1992.

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

483.

Na podlagi 2. člena odloka o razporeditvi kontingenta detaširanih delavcev v ZR Nemčiji za leto 1992 (Uradni list RS, št. 7/92) ministrica za delo objavlja

R A Z P I S

za pridobitev dela kontingenta detaširanih delavcev v ZR Nemčiji za leto 1992

Zainteresirana podjetja, zavodi in zasebniki s sedežem v Republiki Sloveniji, ki želijo pridobiti del kontingenta detaširanih delavcev za delo v ZR Nemčiji v letu 1992, morajo vlogi priložiti naslednja dokazila:

- vpis v sodni register Republike Slovenije;
- pogodbo ali predpogodbo z nemškim partnerjem, z navedbo roka, v katerem se mora delo končati, s številom potrebnih delavcev, ter oceno pogodbene vrednosti;
- opis dosedanjega izvajanja del na tujih tržiščih.

Vloga mora biti kolkovana po taksni tarifi št. 1 zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 18/90).

Vloge sprejema Ministrstvo za delo, Ljubljana, Levstikova 15, do vključno 6. marca 1992.

Št. 921-13/92

Ljubljana, dne 18. februarja 1992.

Ministrica za delo
Jožica Puhar l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

BREŽICE

484.

Na podlagi 1. člena odloka o prenosu pristojnosti za določanje cen na izvršne svete skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list RS, št. 2/91) in 184. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 14/78, 1/80, 16/82, 31/85, 6/86) je Izvršni svet Skupščine občine Brežice na svoji 14. seji dne 30. 1. 1992 in 15. seji dne 11. 2. 1992 sprejel

O D R E D B O

o spremembi odredbe o določitvi najvišjih cen

1. člen

V odredbi o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 13/91, 23/91 in 30/91) se v 1. členu na področju 13 ZDRAVSTVO IN SOCIALNO VARSTVO, v podskupini ekonomska cena vzgojnovarstvenih dejavnosti v vrtcih določijo kot najvišje cene:

ekonomska cena
v SLT

1. v VVE Pišece	
2-7 let	9.859,30
mala šola	5.729,10
2. v VVE Velika Dolina	
2-7 let	7.618,00
mala šola	4.180,00
3. v VVE Bizeljsko	
2-7 let	8.785,40
mala šola	4.820,40
in podskupini socialno varstvo odraslih določijo kot najvišje naslednje cene:	
- enoposteljna soba	429,00
- enoposteljna soba II. kategorije	396,00
- dvoposteljna soba	363,00
- dieta sladkorna	31,00
- dieta druga	22,00

2. člen

Ta odredba začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 2. 1992.

Št. 385-1/92-7

385-14/92-7

Brežice, dne 13. februarja 1992.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Brežice
Ciril Kolečnik l. r.

485.

Izvršni svet Skupščine občine Brežice je na svoji 3. korespondenčni seji dne 12. 2. 1992 na predlog Sekretariata za urejanje prostora in varstvo okolja sprejel naslednji

SKLEP

1

Povprečna gradbena cena stanovanjske površine v družbeni gradnji po stanju 31. 12. 1991, na področju občine Brežice je bila 47.751 SLT za 1 m² stanovanjske površine, povprečna gradbena cena po odbitku stroškov komunalne opreme pa 39.631 SLT.

2

Navedena povprečna gradbena cena stanovanjske površine se uporablja pri cenitvi stanovanjskih površin: v stanovanjskih blokih, v individualnih stanovanjskih hišah, v počitniških hišah (vikendih) ter za cenitev poslovnih prostorov v zgradbah, ki so deloma ali v celoti določene za poslovno dejavnost in tudi za cenitev garaž.

3

Povprečna gradbena cena stanovanjske površine se vsak mesec valorizira v skladu z veljavnimi predpisi.

4

Ta sklep velja naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 385-3/92-7

Brežice, dne 12. februarja 1992.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Brežice
Ciril Kolečnik l. r.

CERKNICA

486.

Na podlagi 40. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85), 2. člena odredbe o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1992 (Uradni list RS, št. 33/91) in 168. člena statuta občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 36/82) je Izvršni svet Skupščine občine Cerknica na seji dne 12. 2. 1992 sprejel

ODREDBO

o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1992 v občini Cerknica

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Da se ugotovijo in preprečijo v tej odredbi navedene živalske kužne bolezni, mora pooblaščen veterinarska organizacija Veterinarski zavod Ljubljanske regije p. o. Grosuplje DE Cerknica (v nadaljnjem besedilu: Veterinarski zavod), obratna veterinarska ambulanta PK Pivka LKP Cerknica, in BTF oddelek za živinorejo, opraviti v letu 1992 ukrepe zaradi odkrivanja in preprečevanja kužnih bolezni.

Imetniki živali so dolžni izvajati ukrepe iz te odredbe.

2. člen

Veterinarski zavod in obratna veterinarska ambulanta morajo pred vsakim začetkom izvajanja ukrepov iz te odredbe o tem obvestiti medobčinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo. O vakcinacijah se morajo medsebojno obveščati tudi veterinarski zavodi in obratne veterinarske ambulante. O opravljenem delu morajo poročati na predpisanih obrazcih.

3. člen

Preventivne vakcinacije se morajo opraviti tolikokrat, kolikorkrat je potrebno, da so živali stalno zaščitene. Kontrolo imunosti opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani, po programu, ki ga določi Republiška veterinarska uprava.

4. člen

Veterinarski zavod Ljubljanske regije, Veterinarska postaja Cerknica in obratni veterinarski ambulant PK Pivka LKP Cerknica ter Biotehniška fakulteta oddelek za živinorejo, ki izvajajo preventivne vakcinacije ali diagnostične preiskave v občini Cerknica, morajo voditi evidenco o datumu vakcinacije oziroma preiskave, imenu in bivališču imetnika živali, opisu živali, proizvajalcu, serijski in kontrolni številki vaccine ter rezultatu vakcinacije in preiskave.

Veterinarski zavod in obratne veterinarske ambulante iz prejšnjega odstavka morajo spremljati zdravstveno stanje živali po uporabi biološkega preparata in obveščati občinski upravni organ pristojen za veterinarsko inšpekcijo, o vseh nezaželenih stranskih pojavih in morebitni nezanesljivi imunosti.

II. PREVENTIVNI UKREPI

5. člen

Splošno preventivno cepljenje psov proti steklini mora biti opravljeno do 15. 4. 1992.

Zaščitno cepljenje mladih psov proti steklini se mora opraviti takoj, ko dopolnijo štiri mesece starosti. Istočasno se opravi tudi dehelmintizacija psov.

Na okuženem in ogroženem območju je treba preventivno cepiti proti steklini tudi domače živali, ki se pasejo brez nadzorstva.

Opravi se peroralna vakcinacija lisic.

Cepljenje psov in domačih živali, ki se pasejo brez nadzorstva opravi Veterinarski zavod, peroralno vakcinacijo lisic pa opravi Veterinarski zavod in lovska organizacija v roku, ki ga določi Republiška veterinarska uprava.

Stroške dehelmintizacije psov in cepljenje pašne živine plačajo imetniki živali sami.

6. člen

Preventivno cepljenje kokoši, brojlerjev in puranov proti atipični kokoški kugi se mora opraviti:

- na družbenih perutninskih obratih PK Pivka LKP Cerknica in BTF oddelek za živinorejo,
- v naseljih, kjer so družbeni perutninski obrati ali večje reje individualnih proizvajalcev,
- v obratih individualnih proizvajalcev, kjer pomeni reja perutnine pomembnejšo gospodarsko dejavnost.

Preventivno cepljenje se opravi z živo ali mrtvo vakcino po programu imunoprofilakse (obvezno strokovno navodilo Republiške veterinarske uprave, št. 322/A-026/82 z dne 11. marca 1982).

Cepljenje opravi Veterinarski zavod, v družbenih perutninskih obratih, ki imajo organizirano lastno veterinarsko službo, pa obratna veterinarska ambulanta na način, ki ga za posamezno vakcino določi proizvajalec.

7. člen

Valilna jajca smejo izvirati le iz perutninskih jat v katerih pri serološki preiskavi na kokoški tifus niso bili ugotovljeni pozitivni reaktorji in so zaščitno cepljene proti kužnemu tremorju perutnine, Marekovi bolezni, infekcijskemu bronhitisu in Gumboro bolezni in ki po 14. tednu starosti niso dobivale nitrofuranskih preparatov (nitrofurazon, furazolidon itd.).

Pregled z antigenom povzročitelja kokošjega tifusa po metodi hitre krvne aglutinacije opravi Veterinarski zavod z ekipo obratne ambulante.

Proti Marekovi bolezni, infekcijskemu bronhitisu in Gumboro bolezni je treba preventivno cepiti matično jato in proizvodno jato, proti kužnemu tremorju pa le matično jato:

- v perutninskih obratih enote LKP Cerknica in BTF oddelek za živinorejo
- v obratih individualnih proizvajalcev, kjer pomeni reja perutnine pomembnejšo gospodarsko dejavnost.

Cepljenje opravi Veterinarski zavod, v perutninskih obratih Pivka LKP in BTF oddelek za živinorejo pa obratna veterinarska ambulanta.

Pri pojavu Marekove bolezni se mora prve primere bolezni potrditi s histološko preiskavo. Preiskave opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

Vzorke krvi za kontrolo imunosti po določenih vakcinacijah iz 6. in 7. člena vzame obratna veterinarska ambulanta po programu Republiške veterinarske uprave. Preiskave na kontrolo imunosti pa morajo zagotoviti obratne veterinarske ambulante pri pooblaščenem inštitutu Veterinarske fakultete v Ljubljani.

8. člen

Proti prašičji kugi je treba preventivno cepiti:

- prašiče v gospodarstvih, ki imajo 10 in več plemen-
skih svinj oziroma najmanj 50 pitancev;

- proti tej bolezni je treba zaščitno cepiti tudi prašiče, ki se hranijo s pomijami ali odpadki živalskega izvora, ne glede na število v gospodarstvu.

Cepljenje s sevom K lapiniziranega virusa opravi Veterinarski zavod. Stroške iz druge alineje tega člena nosi imetnik živali.

9. člen

Tuberkulinizirati je treba:

- 50 % vseh krav in brehjih telic v občini Cerknica
- vse plemenske merjasce
- kokoši v tistih naseljih, kjer je ugotovljena kokošja tuberkuloza, na vseh dvoriščih, ki neposredno mejijo na okuženo dvorišče.

Tuberkulinizacijo plemenskih merjascev v vzrejališčih opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

Tuberkulinizacijo kokoši opravi Veterinarski zavod. Veterinarske organizacije, pooblaščenice za diagnostično dejavnost, morajo pri vsaki patoanatomske preiskavi prašičev opraviti pregled mezenterialnih, postalnih in drugih bezgavk na tuberkulozo.

10. člen

Na brucelozo je treba preiskati enkrat letno krave, ovce in koze v hlevih individualnih proizvajalcev z mlečno prstanastim preizkusom. Ob sumljivi ali pozitivni reakciji je treba odvzeti živalim kri za pregled. Mlečno prstanasto preiskavo opravi Veterinarski zavod, laboratorijske preiskave krvi pa Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

Dvakrat letno je treba klinično pregledati vse ovne na infekcijo z *Brucella ovis*, enkrat letno pa serološko.

11. člen

Na kužno malokrvnost je treba pregledati vse plemenske žrebce.

Vzorke krvi odvzame Veterinarski zavod, serološki pregled vzorcev krvi z gelprecipitinskim testom opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

Na kužno malokrvnost je treba pregledati tudi vse kopitarje v okuženih hlevih.

12. člen

Na vrtoglavoost postrvi je treba pregledati enkrat letno postrvske vrste rib, ki se vlagajo, prodajajo ali prevažajo. Vzorci mladice morajo biti poslani v preiskavo od meseca junija do 13. 12. 1992, vzorci tržnih rib pa do 30. 7. 1992.

Na virusno hemoragično septikemijo postrvi je treba preiskati plemenske jate postrvskih rib do 15. 2. 1992.

Vzorke rib vzame Veterinarski zavod in jih pošlje Veterinarski fakulteti v Ljubljani.

13. člen

Proti miksomatozi je treba cepiti kunce, ki se odpremljajo na razstave, ocenjevanje in podobno. Cepljenje opravi Veterinarski zavod na stroške lastnika.

14. člen

Na hudo gnilobo čebelje zalege, nosejavosti in pršičavost, je treba pregledati in preiskati čebelje družine vzrejevalcev matič in čebelje družine plemenitnih postaj, registriranih pri veterinarski službi. Omenjene družine je treba tretirati proti varoozi z registriranimi zdravili po navodilu proizvajalca.

Preglede in preiskave opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani in Kmetijski veterinarski zavod Nova Gorica. Preglede na hudo gnilobo se opravi spomladi in jeseni (jesenski pregled velja do naslednjega pregleda).

Vzorke mrtvic za preiskavo po tem členu vzamejo Veterinarski zavodi in jih pošljejo Veterinarski fakulteti v Ljubljani, oziroma KVZ Nova Gorica.

Vzorke mrtvic je treba poslati do 31. marca 1992; preiskave pa morajo biti opravljene do 30. aprila 1992.

15. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-2/89

Cerknica, dne 12. februarja 1992.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Cerknica
Peter Hribar, dipl. vet. I. r.

KAMNIK

487.

Na podlagi 95. člena zakona o volitvah v skupščine (Uradni list SRS, št. 42/89 in Uradni list RS, št. 5/90 in 42/90) objavlja občinska volilna komisija Kamnik

IZID GLASOVANJA na nadomestnih volitvah delegata v zbor združenega dela Skupščine občine Kamnik v volilni enoti št. 10

V 10. volilni enoti je bil dne 3. 2. 1992 izvoljen Demeter Sadnikar, roj. 24. 5. 1951, dipl. veterinar, zaposlen v Veterinarskem zavodu ljubljanske regije, DE Kamnik, stan. Kamnik, Šutna 7.

Št. 008-1/92

Kamnik, dne 3. februarja 1992.

Predsednica OVK
Stanislava Avbelj I. r.

488.

Na podlagi 95. člena zakona o volitvah v skupščine (Uradni list SRS, št. 42/89 in Uradni list RS, št. 5/90 in 42/90) objavlja Občinska volilna komisija Kamnik naslednji

SKLEP

1. Milanu Mariniču, roj. 1952, stan. Palovška 8, Kamnik, v skladu s 7. točko 29. člena zakona o volitvah v skupščine (Uradni list SRS, št. 42/89 in Uradni list RS, št. 5/90 in 42/90) preneha mandat delegata v družbenopolitičnem zboru Skupščine občine Kamnik.

2. V skladu s 30. členom citiranega zakona postane delegat za preostanek mandatne dobe v družbenopolitičnem zboru Skupščine občine Kamnik Božidar Pilej, roj. 1946, stan. Tunjiška 2/b, Kamnik.

Št. 008-1/92

Kamnik, dne 5. februarja 1992.

Predsednica OVK
Stanislava Avbelj I. r.

KOČEVJE

489.

Na podlagi 2. člena odredbe o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1992 (Uradni list Republike Slovenije, št. 33/91) ter 187. člena statuta občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 6/79, 2/82, 34/84 in 47/86) je Izvršni svet Skupščine občine Kočevje sprejel dne 13. 2. 1992

ODREDBO

o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1992 v občini Kočevje

1. člen

Da se preprečijo in ugotovijo v tej odredbi živalske kužne bolezni, morajo pooblaščenec veterinarske organizacije opraviti v letu 1992 ukrepe zaradi ugotavljanja, preprečevanja, zatiranja in izkoreninjenja kužnih bolezni.

Imetniki živali so dolžni izvajati ukrepe iz te odredbe.

2. člen

Preventivne ukrepe iz te odredbe izvaja Veterinarski zavod ljubljanske regije, p.o. Grosuplje d.e. Kočevje, Veterinarska obratna ambulanta KG Kočevje - Prašičereja ter Veterinarska obratna ambulanta Perutnina Zalog.

3. člen

Navedeni izvajalci so dolžni pred vsakim začetkom izvajanja ukrepov iz te odredbe o tem obvestiti občinski ali medobčinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo. O opravljenem delu morajo poročati na predpisanih obrazcih.

4. člen

Preventivna cepljenja se morajo opraviti tolikokrat, kolikor je potrebno, da so živali stalno zaščitene.

Kontrolo imunosti opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani, po programu, ki ga določi Republiška veterinarska uprava.

5. člen

Veterinarski zavod in obratni veterinarski ambulant, ki opravljajo preventivna cepljenja ali diagnostične preiskave, morajo voditi evidenco o datumu cepljenja oziroma preiskave, o imenu in bivališču imetnika živali, o opisu živali, o proizvajalcu, o serijski in kontrolni številki cepiva ter rezultatu cepljenja in preiskave.

Veterinarski zavod in obratni veterinarski ambulant iz prejšnjega odstavka morajo spremljati zdravstveno stanje živali po uporabi biološkega preparata in obveščati občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, o vseh nezaželenih stranskih pojavih in morebitni nezanesljivi imunosti.

6. člen

Preventivno cepljenje govedi in ovac proti šumečemu prisadu se mora opraviti na živalih lasti KG Kočevje v deloviščih Rajndol in Kačji potok ter pri privatnih rejcih ovac v Rajndolu.

Cepljenje iz prejšnjega odstavka opravi Veterinarska postaja Kočevje vsaj 20 dni pred odgonom na pašnike.

7. člen

Splošna vakcinacija psov proti steklini mora biti opravljena od 1. 2. do 15. 4. 1992.

Mladi psi morajo biti vakcinirani proti steklini takoj, ko dopolnijo 4 mesece starosti.

Na območju občine Kočevje je treba vakcinirati proti steklini tudi domače živali, ki se pasejo.

Peroralno vakcinacijo lisic je treba opraviti v občini Kočevje.

Vakcinacijo iz prvega do tretjega odstavka iz tega člena opravijo veterinarski zavodi z inaktivno (mrtvo) vakcino.

Vakcinacijo lisic iz četrtega odstavka tega člena opravi Veterinarska postaja Kočevje in lovske organizacije v roku, ki ga določi Republiška veterinarska uprava, z vakcino, ki jo odobri Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

8. člen

Proti atipični kokoški kugi je treba vakcinirati kokoši, piščance, brojlerje in japonske prepelice:

- v perutninskih obratih organizacij in podjetij
- v naseljih, kjer so perutninski obrati organizacij, podjetij ali večje reje individualnih proizvajalcev (Zgornji Cvišlerji, Klinja vas, Mlaka, Gotenica).

Vakcinacija iz prejšnjega odstavka se opravi z živo ali mrtvo vakcino po programu imunoprofilakse (obvezno strokovno navodilo Republiške veterinarske uprave, št. 322/A-026/82 z dne 11. 3. 1982).

Cepljenje, določeno po tem členu, opravita Veterinarski zavod Kočevje in obratna veterinarska ambulanta Perutnina Zalog. Cepljenje se opravi na način, ki ga za posamezno vakcino določi proizvajalec.

9. člen

Proti prašičji kugi je potrebno preventivno vakcinirati prašiče v gospodarstvih, ki imajo 10 ali več plemenskih svinj oziroma najmanj 50 pitancev.

Vakcinacija iz prejšnjega odstavka se opravi s sevom K lapiniziranega virusa. Vakcinacijo opravi Veterinarska postaja Kočevje; na družbenih prašičerejskih obratih, ki imajo organizirano lastno veterinarsko službo, pa jo opravijo obratne veterinarske ambulante.

Proti prašičji kugi je treba vakcinirati prašiče, imetnikov živali v neposredni okolici prašičerejskih farm.

10. člen

Tuberkulinizirati je treba:

- 50 % vseh krav in brejih telic v občini Kočevje (IX. tuberkulinizacija);
- osnovne goveje črede podjetij in bika v osemenjevalnih središčih in vzrejališčih;
- vse plemenske merjasce;
- plemenice farm v Klinji vasi in Gotenici po naslednjem reprezentativnem vzorcu:

Plemenice	Tuberkulinizirati
– do 300	vse plemenice
– od 300 do 500	350
– od 500 do 1.000	400
– od 1.000 do 2.000	450
– od 2.000 do 5.000	500

– kokoši v tistih naseljih, kjer je ugotovljena kokošja tuberkuloza, na vseh dvoriščih, ki neposredno mejijo na okuženo dvorišče.

Tuberkulinizacijo bikov v osemenjevalnih središčih in vzrejališčih plemenskih merjascev opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

Tuberkulinizacijo plemenic prašičerejskih farm opravijo veterinarske obratne ambulante, tuberkulinizacijo v hlevih pa Veterinarska postaja Kočevje.

Tuberkulinizacijo kokoši opravi Veterinarska postaja Kočevje.

Na tuberkulozo je treba preiskati plemenske živali osnovnih čred prašičerejskih obratov. Pregled opravi Veterinarska postaja Kočevje s pregledom mezenterialnih, portalnih in drugih bezgavk zaklanih živali.

Veterinarske organizacije, pooblaščenice za diagnostično dejavnost, morajo pri vsaki patoanatomske preiskavi prašičev opraviti pregled mezenterialnih, portalnih in drugih bezgavk na tuberkulozo.

11. člen

Na brucelozo je treba preiskati enkrat letno:

– osnovne goveje črede organizacij in podjetij ter krave v hlevih individualnih proizvajalcev z mlečno prstanastim preizkusom; ob sumljivi ali pozitivni reakciji je treba odvzeti živalim kri za pregled;

– 20 % plemenskih živali v osnovnih govejih čredah organizacij in podjetij s serološkim pregledom krvi po programu, ki ga določi občinska veterinarska inšpekcija;

– dvakrat letno je treba klinično in serološko pregledati vse ovne na infekcijo z brucella ovis;

– 20 % plemenskih živali v osnovnih čredah na prašičerejskih obratih podjetij s serološko preiskavo krvi po programu, ki ga določi občinska veterinarska inšpekcija.

Vzorci mleka in krvi odvzame Veterinarska postaja Kočevje.

Vzorci krvi v prašičerejskih obratih odvzame Veterinarska postaja Kočevje s sodelovanjem tehnične ekipe obratne veterinarske ambulante.

Mlečno prstanasto preiskavo opravijo veterinarske organizacije, pooblaščenice za diagnostično preiskavo.

Laboratorijske preiskave krvi in semena goved, ovac in prašičev opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

12. člen

Na bolezen Aujeszkoga in TGE je treba preiskati 10 % vzorcev krvi plemenskih prašičev.

Vzorci krvi v prašičerejskih obratih vzame Veterinarska postaja Kočevje s sodelovanjem tehnične ekipe obratne veterinarske ambulante.

13. člen

Na mehurčasti izpuščaj pri govedu (IBR-IPV) je treba enkrat letno preiskati plemenjake v naravnem pripustu. Ravno tako je treba preiskati na IBR-IPV reje bikovskih mater.

Enkrat letno je treba pregledati plemenjake v naravnem pripustu na vibriozo (infekcija s *Campylobacter foetus*), leptospirozo, trihomonijozo, levkoko, opraviti koprološki ter bakteriološki pregled semena glede na onesnaženost z ubikvitarnimi bakterijami.

Vzorec odvzame Veterinarska postaja Kočevje. Preiskavo opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

14. člen

Na govejo levkoko je treba pregledati 20 % vseh plemenskih živali v osnovnih čredah na govedorejskih obratih organizacij in podjetij ter vse plemenske živali v osnovnih čredah na saniranih govedorejskih obratih organizacij združenega dela.

Vzorci krvi odvzame Veterinarska postaja Kočevje. Preiskave seruma s preizkusom v agarskem gelu opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

15. člen

Na leptospirozo je treba enkrat letno pregledati 20 % še nepregledanih plemenskih živali v osnovnih čredah govedorejskih obratov organizacij in podjetij, po programu, ki ga določi občinska veterinarska inšpekcija.

Na leptospirozo je treba preiskati 20 % vzorcev krvi plemenskih prašičev po programu, ki ga določi občinska veterinarska inšpekcija. Vzorce krvi odvzame Veterinarska postaja Kočevje s sodelovanjem tehnične ekipe obratne veterinarske ambulante.

Serološke preiskave krvi opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

16. člen

Na kužno malokrvnost kopitarjev je treba preiskati žrebce plemenjake v občini Kočevje. Vzorce krvi žrebcev plemenjakov odvzame Veterinarska fakulteta v Ljubljani ob rednih pregledih. Serološki pregled vzorcev krvi z gelprecipitinskim testom opravi Veterinarska fakulteta v Ljubljani.

Na kužno malokrvnost je treba preiskati vse kopitarje v okuženih hlevih.

17. člen

Proti miksomatozi je treba vakcinirati kunce, ki jih odpremljajo na razstave, ocenjevanja in podobno. Stroški bremenijo imetnika živali.

18. člen

Proti hemoragični bolezni kuncev je treba vakcinirati vse plemenske živali – kunce na okuženih področjih občine Kočevje.

19. člen

Na vrtoglavoost postrvi je treba v ribogojnicah pregledati enkrat letno postrvi, ki se vlagajo, prodajajo ali prevažajo. Vzorci analiz morajo biti poslani v preiskavo od 1. junija do 31. decembra 1992, vzorci tržnih rib pa, ko to odredi občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo.

Vzorci rib za preiskavo po tem členu vzame Veterinarska postaja Kočevje in jih pošlje Veterinarskih fakulteti v Ljubljani.

20. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Kočevje
Alojz Petek, dipl. jur. l. r.

LAŠKO

490.

Na podlagi 2. člena odredbe o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1992 (Uradni list RS, št. 33/91-I) je Izvršni svet Skupščine občine Laško na seji dne 10. 2. 1992 sprejel

ODREDBO

o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni na območju občine Laško v letu 1992

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Da se preprečijo oziroma ugotovijo v tej odredbi navedene živalske kužne bolezni, mora Zavod za živinorejo in veterinarstvo Celje, PE Laško (v nadaljevanju: PE Laško) opraviti v letu 1992 ukrepe zaradi ugotavljanja, odkrivanja, preprečevanja in zatiranja kužnih bolezni.

Imetniki živali so dolžni izvajati ukrepe iz odredbe.

2. člen

PE Laško je dolžna pred vsakim začetkom izvajanja ukrepov iz te odredbe o tem obvestiti veterinarsko inšpekcijo občine Laško. O opravljenem delu mora poročati na predpisanih obrazcih.

3. člen

Preventivno cepljenje se mora opraviti tolikokrat, kolikorkrat je potrebno, da so živali stalno zaščitene.

4. člen

PE Laško, ki opravlja preventivno cepljenje ali diagnostične preiskave, mora voditi evidenco o datumu cepljenja oziroma preiskave, imenu in bivališču imetnika živali, o proizvajalcu cepiva, o serijski kontrolni številki cepiva ter o rezultatu cepljenja in preiskave.

PE Laško mora spremljati zdravstveno stanje živali po uporabi biološkega preparata in obveščati veterinarsko inšpekcijo o vseh nezaželenih pojavih, ki kažejo na morebitno nezanesljivost imunosti.

II. PREVENTIVNI UKREPI

5. člen

Splošna vakcinacija psov proti steklini mora biti opravljena od 1. 2. do 15. 4. 1992.

Mladi psi morajo biti vakcinirani proti steklini takoj, ko dopolnijo 4 mesece starosti.

Proti steklini je treba na okuženem in ogroženem območju vakcinirati tudi domače živali, ki se pasejo brez nadzorstva.

Peroralno vakcinacijo lisic je treba opraviti do roka, ki ga določi Republiška veterinarska uprava.

Vakcinacijo iz 1. in 3. odstavka tega člena opravi PE Laško z aktivirano (mrtvo) vakcino.

Vakcinacijo lisic iz četrtega odstavka tega člena opravi PE Laško in lovske organizacije v roku, ki ga določi Republiška veterinarska uprava z vakcino, ki jo odobri Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

6. člen

Tuberkulinizirati je treba:

– 25 % vseh krav in bregjih telic (9. tuberkulinizacija), vse plemenske merjasce v osemenjevalnem centru in vse plemenice v vzrejališčih (Močilno, Svibno in Vrhovno). PE Laško mora prilagoditi plan tuberkulinizacije.

7. člen

Z mlečno obročkasto preizkušnjo se mora pregledati na brucelozo živali individualnih rejcev enkrat letno in sicer do 31. 5. 1992. Vzorec jemlje PE Laško v zbiralnicah mleka.

8. člen

Plemenjake v prirodnem pripustu je treba preiskati na mehurčastih izpuščajih pri govedu (IBR/IPV).

9. člen

Na kužno malokrvnost kopitarjev je potrebno preiskati vse plemenske žrebce, prav tako je treba preiskati vse novonabavljene kopitarje na kužno malokrvnost.

10. člen

Proti prašičji kugi je treba cepiti vse prašiče v gospodarstvih, ki imajo nad 10 plemenskih svinj oziroma 50 pitancev. 50 % stroškov cepljenja nosi lastnik. Proti tej bolezni je treba na stroške imetnikov živali preventivno

cepiti tudi prašiče, ki se hranijo s pomijami ali odpadki živalskega izvora.

Cepljenje se opravi s sevom K-lapiniziranega virusa.

11. člen

Preventivno cepljenje kokoši, piščancev in brojlerjev proti atipični kokošji kugi se mora opraviti sproti po uhlevljanju kokoši, skladno z obveznimi navodili Republiške veterinarske uprave. (št. 32-2/026-82 z dne 11. 3. 1982) pri vseh rejcih perutnine v občini. Akcija poteka preko celega leta v 3 mesečjih.

Preventivno cepljenje se opravi z mrtvo vakcino proti atipični kokošji kugi na način, ki ga za posamezno vrsto vakcine določi proizvajalec.

12. člen

Da bi preprečili širjenje bolezni čebel, je treba izvršiti popis vseh čebelarjev in čebeljih družin na območju občine, ki ga izvršita Čebelarški društvi Laško in Radeče. Popis je treba opraviti do 30. 4. 1992. Po končanem popisu čebeljih družin bo organizirano enotno zdravljenje na območju občine Laško, stroške zdravljenja nosijo imetniki – lastniki čebel.

Čebelje družine vzrejevalcev matic je treba preiskati na hudo gnilobo čebelje zalege do 30. 4. 1992.

13. člen

Na vrtoglavoost postrvi je treba v ribogojnici Rečica pregledati enkrat letno postrvi, ki se vlagajo, prodajajo ali prevažajo. Vzorci morajo biti preiskani od 1. junija do 31. decembra 1992, vzorci tržnih rib pa, ko to odredi občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo.

14. člen

Na spomladansko viremijo, eritrodermatitis in vnetje ribjega mehurja je treba preiskati krape do 15. 5. 1992, vzorce vzame veterinarski inšpektor in jih dostavi VTOZD za veterinarstvo, Biotehnične fakultete v Ljubljani.

15. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-6/92-11

Laško, dne 10. februarja 1992.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Laško
mag. Roman Matek l. r.

491.

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in RS, št. 26/90) je Izvršni svet Skupščine občine Laško na seji dne 10. 2. 1992 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta pokopališča in bencinskega servisa v Radečah

1

Javno se razgrne osnutek ureditvenega načrta pokopališča in bencinskega servisa v Radečah, ki ga je izdelal

Inženiring IBT Ljubljana, pod številko projekta 7870/061 v januarju 1992 (v nadaljevanju: osnutek).

2

Osnutek bo razgrnjen v prostorih Skupščine občine Laško v delovnem času upravnih organov ter v prostorih Ljubljanske banke Celje, Agencije Radeče v Radečah v delovnem času banke.

Javna obravnava traja 30 dni. Prvi dan razgrnitve se šteje tretji dan od objave tega sklepa.

3

V času razgrnitve bo Zavod za urbanistično načrtovanje občine Laško v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Radeče organiziral javno razpravo.

4

Za zainteresirani lahko podajo pisne pripombe na osnutek na krajih razgrnitve ali pa jih pošljejo na Zavod za urbanistično načrtovanje občine Laško.

5

Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-2/92-11

Laško, dne 10. februarja 1992.

Predsednik
Izvršnega sveta
SO Laško
mag. Roman Matek l. r.

LENART

492.

Po 367. členu statuta občine Lenart (Uradni list SRS, št. 4-258/81, 13-801/91, 1-53/83 in 9-524/86), 3. členu odloka o zagotavljanju sredstev za kritje stroškov pri vzdrževanju skupnih objektov in naprav na melioracijskih območjih občine Lenart (Uradni list SRS, št. 30/87) je Izvršni svet Skupščine občine Lenart na seji dne 13. februarja 1992 sprejel

ODREDBO

o zagotavljanju sredstev za kritje stroškov pri vzdrževanju skupnih objektov in naprav na melioracijskih območjih v občini Lenart

1. člen

S to odredbo se določa višina prispevka za zagotavljanje sredstev za kritje stroškov pri vzdrževanju skupnih objektov in naprav na posameznih melioracijskih območjih občine Laško za leto 1992.

2. člen

Višina prispevka za leto 1992 je za posamezna melioracijska območja naslednja:

	SLT/ha
a) za melioracijsko območje Gočova	365,30
b) za melioracijsko območje Zg. Senarska	342,00
c) za melioracijsko območje Zamarkova	
Voličina	910,40
d) za melioracijsko območje	
Drvanja-Ročica	482,00
e) za melioracijsko območje Šetarova	3.352,50
f) za melioracijsko območje Globovnica	1.756,50

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 32104-1/92

Lenart, dne 13. februarja 1992.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Lenart
Avgust Zavernik, dipl. inž. l. r.

POPRAVEK

V zakonu o prometnem davku, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 4-245/92 z dne 25. I. 1992 se v drugem odstavku 72. člena navedba »po 2. in 3. točki« pravilno glasi »po 3. in 4. točki« v tarifi prometnega davka mora biti v tar. št. 3 pred točko »13)«:

»12) od šolskih potrebščin;«

Uredništvo

VSEBINA

Stran

SKUPŠČINA REPUBLIKE SLOVENIJE

459. Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju	577
460. Zakon o zdravstveni dejavnosti	590
461. Zakon o lekarniški dejavnosti	601
462. Zakon o začasnih ureditvi obračunavanja in plačevanja določenih prispevkov	605
463. Odlok o stopnjah prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje	605
464. Akt o razrešitvi ministra za trgovino	606
465. Akt o imenovanju ministra za trgovino	606
466. Akt o razrešitvi dolžnosti namestnika ministra za malo gospodarstvo	606
467. Akt o imenovanju namestnika ministra za malo gospodarstvo	606
468. Akt o imenovanju namestnice ministra za zdravstvo, družino in socialno varstvo	606
469. Akt o izvolitvi sodnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije	606
470. Akt o izvolitvi sodnice Temeljnega sodišča v Celju	607
471. Akt o izvolitvi sodnika in sodnice Temeljnega sodišča v Novem mestu	607
472. Akt o razrešitvi dolžnosti sodnice Višjega sodišča v Ljubljani z dnem 29. 2. 1992	607

473. Akt o razrešitvi dolžnosti sodnika Temeljnega sodišča v Kranju z dnem 29. 2. 1992	607
474. Akt o razrešitvi dolžnosti sodnika Temeljnega sodišča v Ljubljani z dnem 29. 2. 1992	607
475. Akt o razrešitvi dolžnosti sodnice in sodnika Temeljnega sodišča v Mariboru z dnem 29. 2. 1992	607
476. Akt o razrešitvi dolžnosti sodnika Temeljnega sodišča v Mariboru z dnem 31. 3. 1992	608
477. Akt o razrešitvi dolžnosti sodnika Temeljnega sodišča v Murski Soboti z dnem 15. 3. 1992	608
478. Akt o razrešitvi dolžnosti sodnice Temeljnega sodišča v Novem mestu z dnem 29. 2. 1992	608
479. Akt o imenovanju namestnika javnega tožilca Temeljnega javnega tožilstva v Ljubljani	608
480. Akt o imenovanju namestnice javnega tožilca Temeljnega javnega tožilstva v Mariboru	608
481. Akt o imenovanju namestnice javnega pravobranilca Republike Slovenije	608
482. Deklaracija o sprejemanju in spoštovanju obveznosti, ki izhajajo iz dokumentov, sprejetih v okviru Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi	609

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI

483. Razpis za pridobitev dela kontingenta detaširanih delavcev v ZR Nemčiji za leto 1992	609
---	-----

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

484. Odredba o spremembi odredbe o določitvi najvišjih cen (Brežice)	609
485. Sklep o povprečni gradbeni ceni stanovanjske površine (Brežice)	610
486. Odredba o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1992 v občini Cerknica	610
487. Izid glasovanja na nadomestnih volitvah delegata v zbor združenega dela Skupščine občine Kamnik v volilni enoti št. 10	612
488. Sklep Občinske volilne komisije Kamnik	612
489. Odredba o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v letu 1992 v občini Kočevje	612
490. Odredba o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni na območju občine Laško v letu 1992	614
491. Sklep o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta pokopališča in bencinskega servisa v Radečah (Laško)	615
492. Odredba o zagotavljanju sredstev za kritje stroškov pri vzdrževanju skupnih objektov in naprav na melioracijskih območjih v občini Lenart	615
– Popravek zakona o prometnem davku	616